

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2009

Utgiven i Helsingfors den 21 augusti 2009

Nr 626—640

INNEHÅLL

Nr		Sidan
626	Lag om ändring av bilagan till lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker	4073
627	Lag om ändring av lagen om pension för arbetstagare	4075
628	Lag om ändring av 30 § i lagen om införande av lagen om pension för arbetstagare	4079
629	Lag om ändring av lagen om sjömanspensioner	4080
630	Lag om ändring av lagen om pension för företagare	4084
631	Lag om ändring av 14 § i lagen om införande av lagen om pension för företagare	4087
632	Lag om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare	4088
633	Lag om ändring av 13 § i lagen om införande av lagen om pension för lantbruksföretagare	4090
634	Lag om ändring av lagen om pension för arbetstagare	4091
635	Lag om ändring av lagen om sjömanspensioner	4097
636	Lag om ändring av lagen om pension för företagare	4100
637	Lag om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare	4103
638	Lag om ändring av lagen om kommunala pensioner	4105
639	Lag om ändring av lagen om statens pensioner	4109
640	Lag om ändring av pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan	4113

Nr 626

Lag

om ändring av bilagan till lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker

Given i Nådendal den 7 augusti 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras bilagan till lagen av den 29 december 1994 om accis på alkohol och alkoholdrycker (1471/1994), sådan bilagan lyder i lag 1080/2008, som följer:

Denna lag träder i kraft den 1 oktober
2009.

Nådendal den 7 augusti 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Jyrki Katainen*

RP 70/2009
FiUB 10/2009
RSv 100/2009

Rådets direktiv 92/84/EEG (31992L0084); EGT nr L 316, 31.10.1992, s. 29

95—2009

ACCISTABELL

Etylalkoholhalt i volymprocent	Produkt-grupp	Accisbelopp
<i>Öl</i>		
— över 0,5 men högst 2,8	11.	2,20 cent/centiliter etylalkohol
— över 2,8	12.	26,00 cent/centiliter etylalkohol
<i>Viner och andra genom jäsning tillverkade alkoholdrycker</i>		
— över 1,2 men högst 2,8	21.	5,50 cent/liter av färdig alkoholdryck
— över 2,8 men högst 5,5	22.	138,00 cent/liter av färdig alkoholdryck
— över 5,5 men högst 8	23.	203,00 cent/liter av färdig alkoholdryck
— över 8 men högst 15	24.	283,00 cent/liter av färdig alkoholdryck
<i>Viner</i>		
— över 15 men högst 18	25.	283,00 cent/liter av färdig alkoholdryck
<i>Mellanprodukter</i>		
— över 1,2 men högst 15	31.	344,00 cent/liter av färdig alkoholdryck
— över 15 men högst 22	32.	568,00 cent/liter av färdig alkoholdryck
<i>Etylalkohol</i>		
produkter som hör till position 2208 i tulltariffen:		
— över 1,2 men högst 2,8	41.	2,20 cent/centiliter etylalkohol
— över 2,8	45.	39,40 cent/centiliter etylalkohol
Andra	46.	39,40 cent/centiliter etylalkohol

Nr 627

Lag**om ändring av lagen om pension för arbetstagare**

Given i Helsingfors den 14 augusti 2009

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 19 maj 2006 om pension för arbetstagare (395/2006) 90 § 2 och 4 mom.,

ändras 2 § 1 mom. 5 punkten, den finska språkdräkten i 12 § 3 mom., det inledande stycket i 16 § 1 mom., 63 § 1 mom. 3 punkten, 66 § 2 mom., 68 § 2 mom., 69 §, 74 § 3 mom. 2 punkten, 76 § 1 och 6 mom., 81 § 2 mom., 82 §, 84 § 1 och 3 mom., 90 § 1 mom. och 175 §, av dem 76 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1164/2007 och 175 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1292/2006, samt

fogas till 76 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1164/2007, ett nytt 6 mom., varvid det ändrade 6 mom. blir 7 mom., som följer:

2 §

Centrala definitioner

I denna lag avses med

5) *intjänad pension* pension som intjänats på basis av arbetsinkomster som omfattas av denna lag, på basis av tid med pension som upphört, på basis av sådan oavlönad tid som avses i 4 punkten och på basis av lagen om pensionsersättning som skall betalas av statens medel för tiden för vård av barn under tre år eller för tiden för studier (644/2003),

16 §

Rätt till deltidspension

En arbetstagare i åldern 60—67 år som har övergått till deltidsarbete har rätt till deltidspension, om han eller hon

63 §

Grunderna för pensionstillväxten

Pensionen tillväxer

3) för tid med invalidpension enligt denna lag.

66 §

Fastställande av pension för återstående tid

Av den i 76 § avsedda inkomst som pensionen för återstående tid grundar sig på utgör pensionen för återstående tid 1,5 procent per år fram till utgången av den månad under vilken arbetstagaren fyller 63 år.

68 §

Pensionstillväxt för tid med invalidpension som upphört

På basis av 1 mom. tillväxer pensionen, från och med ingången av det år under vilket arbetsförmågan började till utgången av den månad under vilken invalidpensionen upphörde, med 1,5 procent per år på grundval av den inkomst som pensionen för återstående tid grundar sig på och som hänför sig till invalidpensionen.

69 §

Pensionstillväxt för tid med deltidspension

På grundval av inkomster av deltidarbete som utförs vid sidan av deltidspension och på grundval av inkomster som ligger till grund för i 74 § avsedda förmåner för oavlönad tid under tiden för deltidarbete tillväxer pensionen i enlighet med 64 och 65 §.

74 §

Oavlönad tid som berättigar till pension

De inkomster som ligger till grund för förmåner för oavlönad tid betraktas som inkomster under det kalenderår till vilket förmånstiden hänför sig. De inkomster som ligger till grund för förmånerna berättigar till pension enligt följande:

2) 55 procent av den inkomst som ligger till grund för alterneringsersättning enligt lagen om alterneringsledighet,

76 §

Inkomst som pension för återstående tid grundar sig på

Den inkomst som pension för återstående

tid grundar sig på (*inkomst för återstående tid*) bestäms på basis av de arbetsinkomster enligt arbetspensionslagarna och de till grund för i 74 § avsedda förmåner för oavlönad tid liggande inkomster vilka arbetstagaren har erhållit under de fem kalenderår som föregick det år under vilket arbetsförmågan började (*granskningstid*). I inkomsten för återstående tid räknas också in inkomst för återstående tid som ligger till grund för invalidpension som betalats under granskningstiden. Inkomsten för återstående tid är per månad summan av dessa under granskningstiden erhållna arbetsinkomster, inkomster som ligger till grund för förmåner för oavlönad tid, inkomster för återstående tid som ligger till grund för invalidpension och i 4—6 mom. avsedda inkomster dividerad med sextio.

När inkomsten för återstående tid bestäms beaktas såsom inkomst 1 047,22 euro för varje hel månad för vilken arbetstagaren under granskningstiden har intjänat en förmån på basis av lagen om pensionsersättning som skall betalas av statens medel för tiden för vård av barn under tre år eller för tiden för studier.

Har arbetstagaren under granskningstiden inte några arbetsinkomster som berättigar till pension, räknas pensionsdelen för återstående tid inte heller till pensionen på basis av de inkomster som ligger till grund för i 74 § avsedda förmåner för oavlönad tid eller de inkomster som avses i 4—6 mom.

81 §

Engångsförhöjning av invalidpension

Engångsförhöjningen räknas ut på basis av det sammanlagda beloppet av arbetstagarens löpande pensioner enligt arbetspensionslagarna för den privata sektorn. Förhöjningen bestäms enligt arbetstagarens ålder vid ingången av året för förhöjningen. Förhöjningsprocenten är 25, om arbetstagaren vid ingången av året för förhöjningen är 24—31 år. Förhöjningsprocenten sjunker med 1,0 procentenhet för varje levnadsår.

82 §

Anpassning av pensionsskyddet till den allmänna förändringen i livslängden

Den pension som har intjänats fram till det att ålderspensionen och arbetsförmågan börjar anpassas till förändringen i den förväntade livslängden med en livslängdskoefficient.

När ålderspensionen börjar omvandlas pensionen med den livslängdskoefficient som fastställts för det år under vilket arbetstagaren fyller 62 år. Om ålderspensionen börjar före det året, omvandlas ålderspensionen med den livslängdskoefficient som fastställts för det år under vilket pensionen började.

När invalidpensionen börjar omvandlas den pension som har intjänats fram till det att arbetsförmågan började med den livslängdskoefficient som har fastställts för det år under vilket arbetsförmågan började. När en invalidpension ändras till ålderspension omvandlas pensionen inte med livslängdskoefficienten.

84 §

Grund för familjepension

Familjepensionen bestäms på basis av den ålderspension eller fulla invalidpension enligt denna lag som förmånslåtaren fick vid sin död. Pension som förmånslåtaren tjänat in under sin tid med pension läggs till den pension efter förmånslåtaren som familjepensionen grundar sig på.

Om förmånslåtaren vid sin död fick invalidpension som inte inkluderade en i 81 § avsedd engångsförhöjning, ökas den löpande familjepensionen med en engångsförhöjning från ingången av det kalenderår fram till vilket förmånslåtarens invalidpension och på basis av den beviljad familjepension tillsammans har fortgått fem kalenderår. Om förmånslåtaren inte fick pension vid sin död, läggs engångsförhöjningen till den löpande familjepensionen från ingången av det kalenderår fram till vilket familjepension har fortgått fem kalenderår. Procentsatsen för engångsförhöjningen bestäms på det sätt som avses i 81 § 2 mom. enligt den ålder som

förmånslåtaren skulle ha uppnått vid tidpunkten för förhöjningen.

90 §

Grund för minskning av efterlevandepension samt belopp

Efterlevandepensionen minskas, om den efterlevande makens i 88 § avsedda arbetspensioner överstiger grunden för minskningen av pensionen. Minskningen av pensionen är 50 procent av skillnaden mellan de arbetspensioner som avses i 88 § och grunden för minskningen av pensionen. Grunden för minskningen av pensionen är 500 euro per månad.

175 §

Pensionsanstalternas ansvar för invalidpensionen

För kostnaderna för sådan invalidpension i fråga om vilken den försäkrades sammanlagda arbetsinkomster enligt denna lag och lagen om sjömanspensioner under de två sista kalenderåren av den granskningstid som avses i 76 § uppgår till minst 12 566,70 euro svarar respektive pensionsanstalt, till vars verksamhetskrets den försäkrade hörde under nämnda kalenderår. Pensionsanstalten svarar för kostnaderna i samma förhållande som de i respektive pensionsanstalt försäkrade, av denna lag omfattade arbetsinkomsternas andel utgör av det sammanlagda beloppet av motsvarande arbetsinkomster enligt de pensionslagar som nämns i 3 §, inkomsten för återstående tid som hänför sig till en invalidpension som upphört samt de i 74 § avsedda arbets- och förvärvsinkomsterna enligt 76 § 2 mom. och de i 76 § 4—6 mom. avsedda arbets- och förvärvsinkomsterna under de nämnda kalenderåren.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Det inledande stycket i 16 § 1 mom. samt 63 § 1 mom. 3 punkten och 69 § träder dock i kraft den 1 januari 2011. Inkomstbortfallet på grund av deltidspension räknas emellertid in i inkomsten för återstående tid fram till den

31 december 2010 i enlighet med den bestämmelse i 76 § 1 mom. som gällde vid tidpunkten för lagens ikraftträdande.

Lagens 66 § 2 mom., 68 § 2 mom., 76 § 6 mom. och 82 § tillämpas på ålderspensioner som börjar den 1 januari 2010 eller därefter och på invalidpensioner där pensionsfallet inträffar den 1 januari 2010 eller därefter. Lagens 90 § 1 mom. tillämpas på familjepensioner i fråga om vilka minskning av efterle-

vandepension görs för första gången efter denna lags ikraftträdande.

I fråga om en före 1953 född arbetstagares rätt till deltidspension, pensionstillväxt under tiden för deltidspension och inkomst för återstående tid tillämpas bestämmelserna i den lag som gällde vid denna lags ikraftträdande.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 14 augusti 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 628

L a g

om ändring av 30 § i lagen om införande av lagen om pension för arbetstagare

Given i Helsingfors den 14 augusti 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 19 maj 2006 om införande av lagen om pension för arbetstagare
(396/2006) 30 § 2 mom. som följer:

30 §

Om ålderspensionen börjar före det år då arbetstagaren fyller 62 år, omvandlas den med en livslängdskoefficient som fastställts för det år under vilket ålderspensionen började.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 14 augusti 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 629

Lag

om ändring av lagen om sjömanspensioner

Given i Helsingfors den 14 augusti 2009

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 22 december 2006 om sjömanspensioner (1290/2006) 95 § 2 och 4 mom.,

ändras 2 § 1 mom. 7 punkten, den finska språkdräkten i 11 § 3 mom., i 16 § 1 mom. det inledande stycket, 64 § 1 mom. 3 punkten, 67 § 2 mom., 69 § 2 mom., 70 §, 73 § 2 mom., 75 § 2 mom., 76 §, 80 § 3 mom. 2 punkten, 82 § 1 och 6 mom., 87 § 2 mom., 88 §, 89 § 1 och 3 mom., 95 § 1 mom. och 156 § 1 mom., av dem 82 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1168/2007, samt

fogas till 82 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1168/2007, ett nytt 6 mom., varvid det ändrade 6 mom. blir 7 mom., som följer:

2 §

Centrala definitioner

I denna lag avses med

7) *intjänad pension* pension som har intjänats på basis av arbetsinkomster som omfattas av denna lag, på basis av tid med pension som upphört, på basis av sådan oavlönad tid som avses i 6 punkten och på basis av lagen om pensionsersättning som skall betalas av statens medel för tiden för vård av barn under tre år eller för tiden för studier (644/2003),

16 §

Rätten till deltidspension

En arbetstagare i åldern 60—67 år som har övergått till deltidsarbete har rätt till deltidspension om han eller hon

64 §

Grunderna för pensionstillväxten

Pensionen tillväxer

3) för tid med invalidpension enligt denna lag.

67 §

Bestämmande av pension för återstående tid enligt särskild tillväxtprocentsats

Av den i 82 § avsedda inkomst som pensionen för återstående tid grundar sig på utgör pensionen för återstående tid 1,6 procent per år fram till utgången av den månad under vilken arbetstagaren fyller 63 år.

69 §

Pensionstillväxt enligt särskild tillväxtprocentsats för tid med invalidpension som upphört

På basis av 1 mom. tillväxer pensionen, från och med ingången av det år under vilket arbetsförmågan började till utgången av den kalendermånad under vilken invalidpensionen upphörde, med 1,6 procent per år på grundval av den inkomst som pensionen för återstående tid grundar sig på och som hänför sig till invalidpensionen.

70 §

Pensionstillväxt enligt särskild tillväxtprocentsats på basis av deltidarbete och för tid med deltidspension

På grundval av inkomster av deltidarbete som utförs vid sidan av deltidspension och på grundval av inkomster som ligger till grund för i 80 § avsedda förmåner för oavlönad tid under tiden för deltidarbete tillväxer pensionen i enlighet med 66 och 77 §.

73 §

Bestämmande av pension för återstående tid enligt allmän tillväxtprocentsats

Av den i 82 § avsedda inkomst som pensionen för återstående tid grundar sig på utgör pensionen för återstående tid 1,5 procent per år fram till utgången av den månad under vilken arbetstagaren fyller 63 år.

75 §

Pensionstillväxt enligt allmän tillväxtprocentsats för tid med invalidpension som upphört

På basis av 1 mom. tillväxer pensionen, från och med ingången av det år under vilket arbetsförmågan började till utgången av den månad under vilken invalidpensionen upphörde, med 1,5 procent per år på grundval av

den inkomst som pensionen för återstående tid grundar sig på och som hänför sig till invalidpensionen.

76 §

Pensionstillväxt enligt allmän tillväxtprocentsats på basis av deltidarbete och för tid med deltidspension

På grundval av inkomster av deltidarbete som utförs vid sidan av deltidspension och på grundval av inkomster som ligger till grund för i 80 § avsedda förmåner för oavlönad tid under tiden för deltidarbete tillväxer pensionen i enlighet med 72 och 77 §.

80 §

Oavlönad tid som berättigar till pension

De inkomster som ligger till grund för förmåner för oavlönad tid betraktas som inkomster under det kalenderår till vilket förmånstiden hänför sig. De inkomster som ligger till grund för förmånerna berättigar till pension enligt följande:

2) 55 procent av den inkomst som ligger till grund för alterneringsersättning enligt lagen om alterneringsledighet,

82 §

Inkomst som ligger till grund för pension för återstående tid

Den inkomst som pension för återstående tid grundar sig på (*inkomst för återstående tid*) bestäms på basis av de arbetsinkomster enligt arbetspensionslagarna och de till grund för i 80 § avsedda förmåner för oavlönad tid liggande inkomster vilka arbetstagaren har erhållit under de fem kalenderår som föregick det år under vilket arbetsförmågan började (*granskningstid*). I inkomsten för återstående tid räknas också in inkomst för återstående tid som ligger till grund för under granskningstiden betald invalidpension. Inkomsten för återstående tid är per månad summan av

dessas under granskningstiden erhållna arbetsinkomster, inkomster som ligger till grund för förmåner för oavlönad tid, inkomster för återstående tid som ligger till grund för invalidpension och i 4—6 mom. avsedda inkomster dividerad med sextio.

När inkomsten för återstående tid bestäms beaktas såsom inkomst 1 047,22 euro för varje hel månad för vilken arbetstagaren under granskningstiden har intjänat en förmån på basis av lagen om pensionsersättning som skall betalas av statens medel för tiden för vård av barn under tre år eller för tiden för studier.

Har arbetstagaren under granskningstiden inte några arbetsinkomster som berättigar till pension, räknas pensionsdelen för återstående tid inte heller till pensionen på basis av de inkomster som ligger till grund för i 80 § avsedda förmåner för oavlönad tid eller de inkomster som avses i 4—6 mom.

87 §

Engångsförhöjning av invalidpension

Engångsförhöjningen räknas ut på basis av det sammanlagda beloppet av arbetstagarens löpande pensioner enligt arbetspensionslagarna för den privata sektorn. Förhöjningen bestäms enligt arbetstagarens ålder vid ingången av året för förhöjningen. Förhöjningsprocenten är 25, om arbetstagaren vid ingången av året för förhöjningen är 24—31 år. Förhöjningsprocentsatsen sjunker med 1,0 procentenhet för varje levnadsår.

88 §

Anpassning av pensionsskyddet till den allmänna förändringen i livslängden

Den pension som har intjänats fram till det att ålderspensionen och arbetsförmågan börjar anpassas till förändringen i den förväntade livslängden med en livslängdskoefficient.

När ålderspensionen börjar omvandlas pensionen med den livslängdskoefficient som fastställts för det år under vilket arbetstagaren fyller 62 år. Om ålderspensionen börjar före

det året, omvandlas ålderspensionen med den livslängdskoefficient som fastställts för det år under vilket pensionen började.

När invalidpensionen börjar omvandlas den pension som har intjänats fram till det att arbetsförmågan började med den livslängdskoefficient som har fastställts för det år under vilket arbetsförmågan började. När en invalidpension ändras till ålderspension omvandlas pensionen inte med livslängdskoefficienten.

Social- och hälsovårdsministeriet utfärdar genom förordning bestämmelser om livslängdskoefficienten så som föreskrivs i 83 § i lagen om pension för arbetstagare.

89 §

Grund för familjepension

Familjepensionen bestäms på basis av den ålderspension eller fulla invalidpension enligt denna lag som förmånslåtaren fick vid sin död. Pension som förmånslåtaren tjänat in under sin tid med pension läggs till den pension efter förmånslåtaren som familjepensionen grundar sig på.

Om förmånslåtaren vid sin död fick invalidpension som inte inkluderade en i 87 § avsedd engångsförhöjning, ökas den löpande familjepensionen med en engångsförhöjning från ingången av det kalenderår fram till vilket förmånslåtarens invalidpension och på basis av den beviljad familjepension tillsammans har fortgått fem kalenderår. Om förmånslåtaren inte fick pension vid sin död, läggs engångsförhöjningen till den löpande familjepensionen från ingången av det kalenderår fram till vilket familjepension har fortgått fem kalenderår. Procentsatsen för engångsförhöjningen bestäms på det sätt som avses i 87 § 2 mom. enligt den ålder som förmånslåtaren skulle ha uppnått vid tidpunkten för förhöjningen.

95 §

Grund för minskning av efterlevandepension samt belopp

Efterlevandepensionen minskas, om den

efterlevande makens i 93 § avsedda arbetspensioner överstiger grunden för minskningen av pensionen. Minskningen av pensionen är 50 procent av skillnaden mellan de arbetspensioner som avses i 93 § och grunden för minskningen av pensionen. Grunden för minskningen av pensionen är 500 euro per månad.

156 §

Pensionskassans ansvar för invalidpensionen

Pensionskassan svarar för kostnaderna för sådan invalidpension i fråga om vilken den försäkrades sammanlagda arbetsinkomster enligt denna lag och lagen om pension för arbetstagare under de två sista kalenderåren av den granskningstid som avses i 82 § uppgår till minst 12 566,70 euro. Pensionskassan svarar för kostnaderna i samma förhållande som de i pensionkassan försäkrade, av denna lag omfattade arbetsinkomsternas andel utgör av det sammanlagda beloppet av motsvarande arbetsinkomster enligt de pensionslagar som nämns i 3 §, inkomsten för återstående tid som hänför sig till en invalidpension som upphört samt de i 80 § avsedda arbets- och förvärvsinkomsterna enligt 82 § 2 mom. och de i 82 § 4—6 mom. avsedda arbets- och

förvärvsinkomsterna under de nämnda kalenderåren.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Det inledande stycket i 16 § 1 mom. samt 64 § 1 mom. 3 punkten, 70 och 76 § träder dock i kraft den 1 januari 2011. Inkomstbortfallet på grund av deltidspension räknas in i inkomsten för återstående tid fram till den 31 december 2010 i enlighet med den bestämmelse i 82 § 1 mom. som gällde vid tidpunkten för lagens ikraftträdande.

Lagens 67 § 2 mom., 69 § 2 mom., 73 § 2 mom., 75 § 2 mom., 82 § 6 mom. och 88 § tillämpas på ålderspensioner som börjar den 1 januari 2010 eller därefter och på invalidpensioner där pensionsfallet inträffar den 1 januari 2010 eller därefter. Lagens 95 § tillämpas på familjepensioner i fråga om vilka minskning av efterlevandepension görs för första gången efter denna lags ikraftträdande.

I fråga om en före 1953 född arbetstagers rätt till deltidspension, pensionstillväxt under tiden för deltidspension och inkomst för återstående tid tillämpas bestämmelserna i den lag som gällde vid denna lags ikraftträdande.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 14 augusti 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

L a g**om ändring av lagen om pension för företagare**

Given i Helsingfors den 14 augusti 2009

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 22 december 2006 om pension för företagare (1272/2006) 83 § 2 och 4 mom.,

ändras 2 § 1 mom. 10 punkten, i 13 § 1 mom. det inledande stycket, 60 § 1 mom. 3 punkten, 63 § 2 mom., 65 § 2 mom., 66 §, 70 § 1 och 7 mom., 75 § 2 mom., 76 §, 77 § 1 och 3 mom. samt 83 § 1 mom., av dem 70 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1166/2007, samt *fogas* till 70 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1166/2007, ett nytt 7 mom., varvid det ändrade 7 mom. blir 8 mom., som följer:

2 §

Centrala definitioner

I denna lag avses med

10) *intjänad pension* pension som har intjänats på basis av den totala arbetsinkomsten enligt denna lag, på basis av tid med pension som upphört och på basis av sådan oavlönad tid som avses i 9 punkten samt förmån som har intjänats på basis av lagen om pensionsersättning som skall betalas av statens medel för tiden för vård av barn under tre år eller för tiden för studier (644/2003),

13 §

Rätt till deltidspension

En företagare i åldern 60—67 år som har övergått till deltidarbete har rätt till deltidspension, om han eller hon

60 §

Grunderna för pensionstillväxten

Pensionen tillväxer

3) för tid med invalidpension enligt denna lag.

63 §

Fastställande av pension för återstående tid

Av den i 70 § avsedda inkomst som pensionen för återstående tid grundar sig på utgör pensionen för återstående tid 1,5 procent per år fram till utgången av den månad under vilken pensionstagaren fyller 63 år.

65 §

Pensionstillväxt för tid med invalidpension som upphört

På basis av 1 mom. tillväxer pensionen, från och med ingången av det år under vilket arbetsförmågan började till utgången av den månad under vilken invalidpensionen upphörde, med 1,5 procent per år på grundval av den inkomst som pensionen för återstående tid grundar sig på och som hänför sig till invalidpensionen.

66 §

Pensionstillväxt för tid med deltidspension

På grundval av inkomster av deltidarbete som utförs vid sidan av deltidspension och på

grundval av inkomster som ligger till grund för i 68 § avsedda förmåner för oavlönad tid under tiden för deltidsarbete tillväxer pensionen i enlighet med 61 och 62 §.

70 §

Inkomst som pension för återstående tid grundar sig på

Den inkomst som pension för återstående tid grundar sig på (*inkomst för återstående tid*) bestäms på basis av de arbetsförtjänster samt de inkomster som ligger till grund för förmåner för oavlönad tid vilka företagaren har erhållit under de fem kalenderår som föregick det år under vilket arbetsförmågan började (*granskningstid*). I inkomsten för återstående tid räknas också in inkomst för återstående tid som ligger till grund för invalidpension som betalats under granskningstiden. Inkomsten för återstående tid är per månad summan av dessa under granskningstiden erhållna arbetsförtjänster, inkomster som ligger till grund för förmåner för oavlönad tid, inkomster för återstående tid som ligger till grund för invalidpension och i 5—7 mom. avsedda inkomster dividerad med sextio.

— — — — —
När inkomsten för återstående tid bestäms beaktas såsom inkomst 1 047,22 euro för varje hel månad för vilken företagaren under granskningstiden har intjänat en förmån på basis av lagen om pensionsersättning som skall betalas av statens medel för tiden för vård av barn under tre år eller för tiden för studier.

Har företagaren under granskningstiden inte några arbetsförtjänster som berättigar till pension, räknas pensionsdelen för återstående tid inte heller till pensionen på basis av de inkomster som ligger till grund för i 68 § avsedda förmåner för oavlönad tid eller de inkomster som avses i 5—7 mom.

75 §

Engångsförhöjning av invalidpension

— — — — —
Engångsförhöjningen räknas ut på basis av

det sammanlagda beloppet av företagarens löpande pensioner enligt arbetspensionslagarna för den privata sektorn. Förhöjningen bestäms enligt företagarens ålder vid ingången av året för förhöjningen. Förhöjningsprocenten är 25, om företagaren vid ingången av året för förhöjningen är 24—31 år. Förhöjningsprocenten sjunker med 1,0 procentenhet för varje levnadsår.

76 §

Anpassning av pensionskyddet till den allmänna förändringen i livslängden

Den pension som har intjänats fram till det att ålderspensionen och arbetsförmågan börjar anpassas till förändringen i den förväntade livslängden med en livslängdskoefficient.

När ålderspensionen börjar omvandlas pensionen med den livslängdskoefficient som fastställts för det år under vilket företagaren fyller 62 år. Om ålderspensionen börjar före det året, omvandlas ålderspensionen med den livslängdskoefficient som fastställts för det år under vilket pensionen började.

När invalidpensionen börjar omvandlas den pension som har intjänats fram till det att arbetsförmågan började med den livslängdskoefficient som har fastställts för det år under vilket arbetsförmågan började. När en invalidpension ändras till ålderspension omvandlas pensionen inte med livslängdskoefficienten.

Social- och hälsovårdsministeriet utfärdar genom förordning bestämmelser om livslängdskoefficienten så som föreskrivs i 83 § i lagen om pension för arbetstagare.

77 §

Grund för familjepension

Familjepensionen bestäms på basis av den ålderspension eller fulla invalidpension enligt denna lag som förmånslåtaren fick vid sin död. Pension som förmånslåtaren tjänat in under sin tid med pension läggs till den pension efter förmånslåtaren som familjepensionen grundar sig på.

Om förmånslåtaren vid sin död fick invalidpension som inte inkluderade en i 75 § avsedd engångsförhöjning, ökas den löpande familjepensionen med en engångsförhöjning från ingången av det kalenderår fram till vilket förmånslåtarens invalidpension och på basis av den beviljad familjepension tillsammans har fortgått fem kalenderår. Om förmånslåtaren inte fick pension vid sin död, läggs engångsförhöjningen till den löpande familjepensionen från ingången av det kalenderår fram till vilket familjepension har fortgått fem kalenderår. Procentsatsen för engångsförhöjningen bestäms på det sätt som avses i 75 § 2 mom. enligt den ålder som förmånslåtaren skulle ha uppnått vid tidpunkten för förhöjningen.

83 §

Grund för minskning av efterlevandepension samt belopp

Efterlevandepensionen minskas, om den efterlevande makens i 81 § avsedda arbetspensioner överstiger grunden för minskningen av pensionen. Minskningen av pensionen är 50 procent av skillnaden mellan de arbetspensioner som avses i 81 § och grunden för minskningen av pensionen. Grunden

Helsingfors den 14 augusti 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

för minskningen av pensionen är 500 euro per månad.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Det inledande stycket i 13 § 1 mom. samt 60 § 1 mom. 3 punkten och 66 § träder dock i kraft den 1 januari 2011. Inkomstbortfallet på grund av deltidspension räknas in i inkomsten för återstående tid fram till den 31 december 2010 i enlighet med den bestämmelse i 70 § 1 mom. som gällde vid tidpunkten för lagens ikraftträdande.

Lagens 63 § 2 mom., 65 § 2 mom., 70 § 7 mom. och 76 § tillämpas på ålderspensioner som börjar den 1 januari 2010 eller därefter och på invalidpensioner där pensionsfallet inträffar den 1 januari 2010 eller därefter. Lagens 83 § 1 mom. tillämpas på familjepensioner i fråga om vilka minskning av efterlevandepension görs för första gången efter denna lags ikraftträdande.

I fråga om en före 1953 född företagares rätt till deltidspension, pensionstillväxt under tiden för deltidspension och inkomst för återstående tid tillämpas bestämmelserna i den lag som gällde vid denna lags ikraftträdande.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 631**L a g****om ändring av 14 § i lagen om införande av lagen om pension för företagare**

Given i Helsingfors den 14 augusti 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 22 december 2006 om införande av lagen om pension för företagare (1273/2006) 14 § 2 mom. som följer:

14 §

Om ålderspensionen börjar före det år då företagaren fyller 62 år, omvandlas den med den livslängdskoefficient som fastställts för det år under vilket ålderspensionen började.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 14 augusti 2009

Republikens President**TARJA HALONEN**Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 632

Lag

om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare

Given i Helsingfors den 14 augusti 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 22 december 2006 om pension för lantbruksföretagare (1280/2006)
2 § 1 mom. 9 punkten, i 36 § 1 mom. det inledande stycket samt 67 § 1 mom. 3 punkten, 70 §
3 mom., 71 § 2 mom., 72 och 78 § samt 79 § 1 och 3 mom. som följer:

2 §

Centrala definitioner

I denna lag avses med

9) *intjänad pension* pension som har intjänats på basis av den totala arbetsinkomsten enligt denna lag, på basis av tid med pension som upphört och på basis av sådan oavlönad tid som avses i 8 punkten samt förmån som har intjänats på basis av lagen om pensionsersättning som skall betalas av statens medel för tiden för vård av barn under tre år eller för tiden för studier (644/2003),

36 §

Rätt till deltidspension

En lantbruksföretagare i åldern 60—67 år som har övergått till deltidarbete har rätt till deltidspension, om han eller hon

67 §

Grunderna för pensionstillväxten

Pensionen tillväxer

3) för tid med invalidpension enligt denna lag.

70 §

Pensionstillväxt för oavlönad tid och fastställande av pension för återstående tid

Av den i 76 § 1 mom. avsedda inkomst som pensionen för återstående tid grundar sig på utgör pensionen för återstående tid 1,5 procent per år fram till utgången av den kalendermånad under vilken pensionstagaren fyller 63 år.

71 §

Pensionstillväxt för tid med invalidpension som upphört

På basis av 1 mom. tillväxer pensionen, från och med ingången av det år under vilket arbetsoförmågan började till utgången av den kalendermånad under vilken invalidpensionen upphörde, med 1,5 procent per år på grundval av den inkomst som pensionen för återstående tid grundar sig på och som hänför sig till invalidpensionen.

72 §

Pensionstillväxt för tid med deltidspension

På grundval av inkomster av deltidarbete som utförs vid sidan av deltidspension och på grundval av inkomster som ligger till grund

för i 74 § i lagen om pension för arbetstagare avsedda förmåner för oavlönad tid under tiden för deltidarbete tillväxer pensionen i enlighet med 68 § och 70 § 1 mom.

78 §

Anpassning av pensionsskyddet till den allmänna förändringen i livslängden

Den pension som har intjänats fram till det att ålderspensionen och arbetsoförmågan började anpassas till förändringen i den förväntade livslängden med en livslängdskoefficient.

När ålderspensionen börjar omvandlas pensionen med den livslängdskoefficient som fastställts för det år under vilket lantbruksföretagaren fyller 62 år. Om ålderspensionen börjar före det året omvandlas ålderspensionen med den livslängdskoefficient som fastställts för det år under vilket pensionen började.

När invalidpensionen börjar omvandlas den pension som har intjänats fram till det att arbetsoförmågan började med den livslängdskoefficient som har fastställts för det år under vilket arbetsoförmågan började. När en invalidpension ändras till ålderspension omvandlas pensionen inte med livslängdskoefficienten.

Social- och hälsovårdsministeriet utfärdar genom förordning bestämmelser om livslängdskoefficienten så som föreskrivs i 83 § i lagen om pension för arbetstagare.

79 §

Grund för familjepension

Familjepensionen bestäms på basis av den ålderspension eller fulla invalidpension enligt denna lag som förmånslåtaren fick vid sin

död. Pension som förmånslåtaren tjänat in under sin tid med pension läggs till den pension efter förmånslåtaren som familjepensionen grundar sig på.

Om förmånslåtaren vid sin död fick invalidpension som inte inkluderade en i 81 § i lagen om pension för arbetstagare avsedd engångsförhöjning, ökas den löpande familjepensionen från ingången av det kalenderår fram till vilket förmånslåtarens invalidpension och på basis av den beviljad familjepension tillsammans har fortgått fem kalenderår. Om förmånslåtaren inte fick pension vid sin död, läggs engångsförhöjningen till den löpande familjepensionen från ingången av det kalenderår fram till vilket familjepensionen har fortgått fem kalenderår. Procentsatsen för engångsförhöjningen bestäms på det sätt som avses i 81 § i lagen om pension för arbetstagare enligt den ålder som förmånslåtaren skulle ha uppnått vid tidpunkten för förhöjningen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Det inledande stycket i 36 § 1 mom. samt 67 § 1 mom. 3 punkten och 72 § träder dock i kraft den 1 januari 2011.

Lagens 70 § 3 mom., 71 § 2 mom. och 78 § tillämpas på ålderspensioner som börjar den 1 januari 2010 eller därefter och på invalidpensioner där pensionsfallet inträffar den 1 januari 2010 eller därefter.

I fråga om en före 1953 född lantbruksföretagares rätt till deltidspension, pensionstillväxt under tiden för deltidspension samt inkomst för återstående tid tillämpas bestämmelserna i den lag som gällde vid denna lags ikraftträdande.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 14 augusti 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 633

L a g

om ändring av 13 § i lagen om införande av lagen om pension för lantbruksföretagare

Given i Helsingfors den 14 augusti 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 22 december 2006 om införande av lagen om pension för lantbruksföretagare (1281/2006) 13 § 2 mom. som följer:

13 §

Om ålderspensionen börjar före det år då lantbruksföretagaren fyller 62 år, omvandlas den med den livslängdskoefficient som fastställts för det år under vilket ålderspensionen började.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 14 augusti 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 634

L a g**om ändring av lagen om pension för arbetstagare**

Given i Helsingfors den 14 augusti 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 19 maj 2006 om pension för arbetstagare (395/2006) 11 § 1 mom., 37 §, 52 § 2 mom., 76 § 3 mom., 81 § 1 mom., 105—110 §, 111 § 3 mom., 126 § 3 mom., 129 § 1 mom., 182 § 1 mom. 4 punkten, 191 § 4 mom. och 203 § 1 mom.,
 av dem 37 och 107—109 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1274/2006, samt
fogas till lagen nya 107 a och 107 b § som följer:

11 §

Rätt till ålderspension

En arbetstagare har rätt att gå i ålderspension från ingången av kalendermånaden efter den under vilken 63—68 års ålder uppnåtts, i förtida ålderspension efter att ha fyllt 62 år eller i uppskjuten ålderspension efter kalendermånaden efter den under vilken 68 års ålder uppnåtts. En förutsättning för beviljande av ålderspension och förtida ålderspension är att arbetstagaren inte längre står i det anställningsförhållande från vilket han eller hon pensioneras. Trots vad som föreskrivs i 8 § 3 mom. och ovan i detta moment hindrar inte fortsatt skötsel av ett försäkrat förtroendeuppdrag beviljande av ålderspension som intjänats på grundval av tidigare avslutade anställningsförhållanden.

3) 6 § i pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan eller 13 § i lagen om Folkpensionsanstalten, med tillämpning av 35 § 1 mom. 2 punkten i lagen om statens pensioner.

En arbetstagare har dessutom rätt till invalidpension enligt denna lag, om han eller hon med stöd av 24 § 1 mom. 1 punkten i lagen om kommunala pensioner eller 35 § 1 mom. 1 punkten i lagen om statens pensioner eller, med tillämpning av sistnämnda lagrum, med stöd av 6 § i pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan eller 13 § i lagen om Folkpensionsanstalten har beviljats invalidpension på basis av arbetsförmåga som börjat medan en anställning inom den offentliga sektorn varade och om hans eller hennes intjänade pension enligt arbetspensionslagarna för den privata sektorn är högst 688,02 euro per månad.

37 §

Invalidpension på basis av pension som beviljats enligt arbetspensionslagarna för den offentliga sektorn

En arbetstagare har rätt till invalidpension enligt denna lag, om han eller hon har beviljats invalidpension enligt

- 1) 24 § 1 mom. 2 punkten i lagen om kommunala pensioner,
- 2) 35 § 1 mom. 2 punkten i lagen om statens pensioner, eller

52 §

Ändring av invalidpension till ålderspension

Arbetstagaren har på ansökan rätt till pension som intjänats på grundval av arbete som utförts under tiden för invalidpension när hans eller hennes invalidpension i enlighet med 1 mom. ändras till ålderspension, om arbetstagaren inte längre står i det anställningsförhållande från vilket han eller hon går i ålderspension. Om arbetstagaren arbetar un-

der tiden för invalidpension enligt en annan arbetspensionslag än denna lag eller sedan invalidpension enligt denna lag eller en annan arbetspensionslag upphört, har arbetstagaren rätt till den pension som intjänats på grundval av detta arbete när han eller hon beviljas sådan ålderspension, förtida ålderspension eller uppskjuten ålderspension som nämns i 11 §. Arbetstagaren har rätt till pension som intjänats på grundval av arbete som utförts under tiden för den ovan avsedda invalidpensionen eller sedan den upphört även om han eller hon efter att den tidigare invalidpensionen upphört beviljas ny invalidpension, på vilken det inte tillämpas vad som i 80 § 2 mom. föreskrivs om fastställande av pension på tidigare grunder.

76 §

Inkomst som pension för återstående tid grundar sig på

Har en förmån som avses i 2 mom. 1 punkten på grund av att förvärvsinkomster saknas eller att de har varit låga betalats till ett belopp som motsvarar minimidagpenning, beaktas 523,61 euro i månaden när inkomsten för återstående tid bestäms. Har förmånen på grund av återgång till arbetet betalats till ett belopp som motsvarar minimidagpenning, beaktas den minimidagpenning som har betalats till arbetstagaren när inkomsten för återstående tid bestäms.

81 §

Engångsförhöjning av invalidpension

En engångsförhöjning läggs till arbetstagarens invalidpension från ingången av det kalenderår före vilket det har gått fem kalenderår sedan pensionen började. Förhöjningen läggs inte till, om arbetstagaren har fyllt 56 år. Engångsförhöjning läggs inte till rehabiliteringstillägg.

105 §

Beslutsfattande och delgivning av beslut

Arbetstagarens rätt till pension enligt denna lag och pensionsbeloppet avgörs genom beslut av den avgörande pensionsanstalt inom den privata sektorn som avses i 106 §. Pensionsanstalten ska avgöra pensionsansökan utan dröjsmål efter att den har fått nödvändiga utredningar. Om arbetstagaren har varit försäkrad enligt arbetspensionslagar för både den privata sektorn och den offentliga sektorn, ger den avgörande pensionsanstalten inom den privata sektorn eller en pensionsanstalt inom den offentliga sektorn i egenskap av sista pensionsanstalt enligt 107 § en beslutsammansättning över pensionsärendet.

Den avgörande pensionsanstalten inom den privata sektorn och Pensionsskyddscentralen delger sitt beslut genom att sända det per brev till mottagaren under den adress som han eller hon uppgivit.

Närmare bestämmelser om maskinellt undertecknande av beslut från den avgörande pensionsanstalten inom den privata sektorn och Pensionsskyddscentralen utfärdas genom förordning av statsrådet.

106 §

Arbete enbart i branscher som omfattas av arbetspensionslagarna för den privata sektorn

Om en arbetstagare har omfattats endast av pensionsskydd enligt arbetspensionslagarna för den privata sektorn, avgörs hans eller hennes pensionsärende av den pensionsanstalt som avses i 1 § 3 mom. och i vilken hans eller hennes arbetsinkomster enligt arbetspensionslagarna för den privata sektorn varit försäkrade till det största beloppet under de två senaste kalenderåren (*avgörande pensionsanstalt inom den privata sektorn*). Den avgörande pensionsanstalten inom den privata sektorn betalar också pensionen och sköter övriga uppgifter som hör till pensionsanstalten. Pensionsanstalten avgör och betalar dessutom pension som intjänats på grundval av oavlönad tid enligt 74 § samt en förmån som intjänats enligt lagen om pensionsersätt-

ning som skall betalas av statens medel för tiden för vård av barn under tre år eller för tiden för studier.

Oberoende av de försäkrade arbetsinkomsternas belopp är Sjömanspensionskassan avgörande pensionsanstalt inom den privata sektorn vid handläggningen av ett ålders-, invalid- eller familjepensionsärende, om arbetstagaren har rätt eller förmånslåtaren hade haft rätt att avgå med ålderspension vid en lägre pensionsålder enligt 8 § 2 mom. i lagen om sjömanspensioner.

107 §

Arbete i branscher som omfattas av arbetspensionslagarna för både den privata och den offentliga sektorn

Om en arbetstagare har omfattats av pensionskydd såväl enligt en arbetspensionslag för den privata sektorn som enligt en arbetspensionslag för den offentliga sektorn som avses i 3 § 2 mom. 1—3 eller 5 punkten, får arbetstagaren en beslutssammanställning över pensionskyddet enligt arbetspensionslagarna för den privata sektorn och de ovan nämnda arbetspensionslagarna för den offentliga sektorn. Den pensionsanstalt som ger beslutssammanställningen (*sista pensionsanstalt*) betalar också de pensioner som avses i sammanställningen och sköter övriga uppgifter som hör till pensionsanstalten i anslutning till pensionerna. Den sista pensionsanstalten avgör och betalar dessutom pension som intjänats på grundval av oavlönad tid enligt 74 § samt en förmån som intjänats enligt lagen om pensionsersättning som skall betalas av statens medel för tiden för vård av barn under tre år eller för tiden för studier.

Om arbetstagarens arbetsinkomster under de två senaste kalenderåren varit försäkrade till det största beloppet med stöd av Finlands Banks pensionsstadga, lagen om ortodoxa kyrkan, Ålands landskapslagar eller en annan sådan pensionsförfattning vid vars verkställighet man inte iakttar arrangemanget med sista pensionsanstalt enligt 1 mom., avgör avgörande pensionsanstalt inom den privata sektorn, en pensionsanstalt inom den offentliga sektorn och den pensionsanstalt som verkställer pensionskydd enligt detta moment pensionsärendet var för sig.

107 a §

Bestämmande av sista pensionsanstalt

Sista pensionsanstalt är den pensionsanstalt som avses i 106 § eller den pensionsanstalt som sköter pensionskydd enligt de arbetspensionslagar för den offentliga sektorn som avses i 107 § 1 mom. där arbetstagarens arbetsinkomster varit försäkrade till det största beloppet under de två senaste kalenderåren.

Oberoende av de försäkrade arbetsinkomsternas belopp är sista pensionsanstalten vid behandlingen av ett ålders- eller familjepensionsärende en pensionsanstalt inom den offentliga sektorn, om

1) arbetstagarens pensionskydd enligt ett tjänste- eller arbetsavtalsförhållande när pensionsansökan blir anhängig har ordnats endast enligt en arbetspensionslag för den offentliga sektorn som avses i 107 § 1 mom. eller arbetstagaren har bevarat sin rätt till tilläggspensionsandel eller individuell pensionsålder enligt nämnda arbetspensionslag för den offentliga sektorn, eller

2) förmånslåtarens pensionskydd enligt ett tjänste- eller arbetsavtalsförhållande vid tidpunkten för pensionsfallet hade ordnats endast enligt en arbetspensionslag för den offentliga sektorn som avses i 107 § 1 mom. eller förmånslåtaren hade bevarat sin rätt till tilläggspensionsandel eller individuell pensionsålder enligt nämnda arbetspensionslag för den offentliga sektorn.

Oberoende av de försäkrade arbetsinkomsternas belopp är sista pensionsanstalten vid behandlingen av ett invalidpensionsärende en pensionsanstalt inom den offentliga sektorn, om

1) en pensionsanstalt inom den offentliga sektorn bedömer att arbetstagarens rätt till invalidpension, medan ett arbetsavtals- eller tjänsteförhållande inom den offentliga sektorn varade, har börjat på grund av arbetsoförmåga med stöd av 24 § 1 mom. 1 punkten i lagen om kommunala pensioner, 35 § 1 mom. 1 punkten i lagen om statens pensioner eller, med tillämpning av sistnämnda lagrum, med stöd av 6 § i pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan eller 13 § i lagen om Folkpensionsanstalten,

2) arbetstagaren har bevarat sin rätt till tilläggspension eller individuell pensionsålder enligt den arbetspensionslag för den offentliga sektorn som nämns i 1 punkten, eller

3) det är fråga om delinvalidpension och arbetspensionsskyddet för en arbetstagare i ett tjänste- eller arbetsavtalsförhållande vid tidpunkten för pensionsfallet har ordnats enligt en arbetspensionslag för den offentliga sektorn som avses i 107 § 1 mom.

Oberoende av de försäkrade arbetsinkomsternas belopp är Sjömanspensionskassans sista pensionsanstalt vid behandlingen av ett ålders-, invalid- eller familjepensionsärende, om arbetstagaren har rätt eller förmånslåtaren hade haft rätt att avgå med ålderspension vid en lägre pensionsålder enligt 8 § 2 mom. i lagen om sjömanspensioner och en pensionsanstalt inom den offentliga sektorn inte är sista pensionsanstalt på grundval av 2 eller 3 mom.

Om en arbetstagare som varit försäkrad enligt arbetspensionslagar för både den privata och den offentliga sektorn, på grundval av dessa lagar ansöker om deltidspension från samma tidpunkt, avgör avgörande pensionsanstalt inom den privata sektorn och en pensionsanstalt inom den offentliga sektorn deltidspensionsärendet var för sig.

107 b §

Inkomst som räknas in i arbetsinkomsterna

Vid bestämmande av avgörande pensionsanstalt inom den privata sektorn enligt 106 § och sista pensionsanstalt enligt 107 a § räknas också inkomster enligt lagen om pension för företagare och lagen om pension för lantbruksföretagare in i de försäkrade arbetsinkomsterna enligt arbetspensionslagarna för den privata sektorn.

108 §

Förhandlingskyldighet

En pensionsanstalt inom den offentliga sektorn som är sista pensionsanstalt ska före sitt beslut begära att den avgörande pensionsanstalten inom den privata sektorn ger en bedömning av arbetstagarens arbetsförmåga,

om pensionsanstalten inom den offentliga sektorn avgör arbetstagarens rätt till invalidpension på basis av arbetsförmåga som börjat medan anställningen inom den offentliga sektorn varade med stöd av 24 § 1 mom. 1 punkten i lagen om kommunala pensioner, 35 § 1 mom. 1 punkten i lagen om statens pensioner eller, med tillämpning av sistnämnda lagrum, med stöd av 6 § i pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan eller 13 § i lagen om Folkpensionsanstalten och beloppet av den pension som intjänats enligt arbetspensionslagar för den privata sektorn överstiger 688,02 euro per månad.

Om den avgörande pensionsanstalten inom den privata sektorn och pensionsanstalten inom den offentliga sektorn är oeniga om bedömningen av arbetstagarens arbetsförmåga, avgör båda pensionsärendet var för sig.

109 §

Den utbetalande pensionsanstaltens behörighet vid beviljande av ny pension

En pensionsanstalt inom den privata eller den offentliga sektorn som betalar ålders-, invalid- eller deltidspension till en pensionsstagare sköter den sista pensionsanstaltens uppgifter när pensionen ändras till ålderspension eller en arbetstagare som får ålderspension beviljas ny ålderspension.

Om en pensionsanstalt inom den privata eller den offentliga sektorn betalar invalidpension som rehabiliteringsstöd, avgör samma pensionsanstalt ansökan om fortsatt invalidpension och sköter övriga uppgifter som hör till pensionsanstalten i invalidpensionsärendet. Om en arbetstagare efter avslutad invalidpension på nytt ansöker om invalidpension och denna nya pension bestäms på tidigare grunder, avgör den pensionsanstalt som betalat den tidigare invalidpensionen ansökan och sköter övriga uppgifter som hör till pensionsanstalten i invalidpensionsärendet. En ansökan om invalidpension från en arbetstagare som får deltidspension avgörs dock av den pensionsanstalt i vilken deltidarbetet är försäkrat.

Om en förmånslåtare vid sin död fick pension från en pensionsanstalt inom den privata

eller den offentliga sektorn, avgör den pensionsanstalt som betalat pensionen en ansökan om familjepension efter förmånslåtare och sköter pensionsanstaltens övriga uppgifter som berör familjepension.

110 §

Möjlighet till överenskommelse

Om det med avseende på behandlingen av ett pensionsärende är ändamålsenligt, kan pensionsanstalterna i enskilda fall komma överens om att arrangemanget med sista pensionsanstalt iakttas i en situation där det inte ska iakttas enligt lagens bestämmelser eller att sista pensionsanstaltens uppgifter sköts av en annan pensionsanstalt än den sista pensionsanstalt som bestäms på grundval av 107 a § eller att arrangemanget med sista pensionsanstalt inte ska iakttas i pensionsärendet.

Pensionssökanden ska i de situationer som avses i 1 mom. underrättas om vilken pensionsanstalt som sköter pensionsärendet.

111 §

Pensionsskyddscentralens beslutanderätt och närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om hur den behöriga pensionsanstalten enligt 106, 107, 107 a, 108 och 109 § bestäms och dess uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet föreskrivs det också närmare om hur granskningstiden enligt 106 och 107 a § för de försäkrade arbetsinkomsterna under de två senaste kalenderåren bestäms. Genom förordning av statsrådet kan det också föreskrivas om en kortare granskningstid för de försäkrade arbetsinkomsterna än de två senaste kalenderåren, om det finns försäkrade arbetsinkomster för en kortare granskningstid än två år.

126 §

Återkrav av pension som betalats utan grund

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. tillämpas

också om en pensionsanstalt i egenskap av avgörande pensionsanstalt inom den privata sektorn eller sådan sista pensionsanstalt som avses i 107 § utan grund har betalat ut pension enligt arbetspensionslagarna för den privata sektorn. Om den sista pensionsanstalten utan grund har betalat ut pension enligt arbetspensionslagarna för den offentliga sektorn, fattas återkravsbeslutet av berörda pensionsanstalt inom den offentliga sektorn enligt vad som föreskrivs om återkrav i den berörda arbetspensionslagen för den offentliga sektorn. Den sista pensionsanstalten ger en beslutssammanställning över de pensioner som ska återkrävas och återkräver beloppet.

129 §

Sökande av ändring i den sista pensionsanstaltens beslutssammanställning och i det sammanfattande meddelandet om EU-besluten

På en beslutssammanställning som en pensionsanstalt gett i egenskap av sista pensionsanstalt enligt 107 § tillämpas vad som i detta kapitel föreskrivs om beslutet. Om en pensionsanstalts beslut ingår i den beslutssammanställning som en pensionsanstalt inom den offentliga sektorn har gett i egenskap av sista pensionsanstalt, söks ändring i beslutssammanställningen och behandlas besvärärendet enligt vad som bestäms i arbetspensionslagarna för den offentliga sektorn.

182 §

Arbetslöshetsförsäkringsfondens avgift

Den arbetslöshetsförsäkringsfond som avses i lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) betalar Pensionsskyddscentralen en avgift med vilken ansvaret och kostnaderna för beaktande av arbetslöshets- och utbildningsperioder täcks i fråga om

4) Kyrkans centralfond, som sköter pensionsskyddet enligt pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan,

191 §

Tillämpliga bestämmelser

— — — — —
 Vid verkställigheten av denna lag tillämpas inte bestämmelserna om tystnadsplikt och utlämnande av uppgifter enligt 30 kap. 1, 3 och 4 § i försäkringsbolagslagen (521/2008), 132, 132 a och 132 c § i lagen om pensionsstiftelser och 165, 165 a och 165 c § i lagen om försäkringskassor.

203 §

Utlämnande av uppgifter inom en försäkringsgrupp

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter har ett arbetspensionsförsäkringsbolag och dess ombud rätt att till ett annat företag som hör till samma i 26 kap. i försäkringsbolagslagen avsedda försäkringsgrupp eller i 30 kap. 3 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen avsedda ekonomiska sammanslutning lämna ut sådana uppgifter som omfattas av tystnadsplikten som är nödvändiga för skötseln av uppgifterna enligt denna lag.

— — — — —
 Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
 Lagens 37, 105—107, 107 a, 107 b och 108—110 §, 111 § 3 mom., 126 § 3 mom. och 129 § 1 mom. träder dock i kraft den

Helsingfors den 14 augusti 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

1 januari 2012 och tillämpas på pensionsansökningar som anhängiggörs nämnda dag eller därefter. I stället för ovan nämnda bestämmelser tillämpas dock motsvarande bestämmelser som gällde innan denna lag trädde i kraft, om en arbetstagare inte har arbetsinkomster enligt arbetspensionslagarna efter 2004.

Trots vad som föreskrivs i 107 § tillämpas arrangemanget med sista pensionsanstalt inte, om en pensionsanstalt som omfattas av arrangemanget tillämpar de bestämmelser i arbetspensionslagarna som gällde före den 1 januari 2005 och en annan tillämpar de bestämmelser i arbetspensionslagarna som trädde i kraft den 1 januari 2005 eller därefter, och dessa pensionsanstalter inte kommer överens om att iaktta arrangemanget med sista pensionsanstalt. Detsamma gäller en situation där en pensionsanstalt inom den privata sektorn är sista pensionsanstalt och en arbetstagare ansöker om invalidpension som på grundval av 52 § 3 mom. beviljas som oavkortad ålderspension i stället för invalidpension. I sådana situationer avgörs pensionsrätten och pensionsbeloppet enligt denna lag av den avgörande pensionsanstalt inom den privata sektorn som avses i 106 §.

Beloppen enligt 37 §, 76 § 3 mom. och 108 § motsvarar värdet ett (1,000) år 2004 för den lönekoeficient som avses i 96 §.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 635

Lag

om ändring av lagen om sjömanspensioner

Given i Helsingfors den 14 augusti 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 22 december 2006 om sjömanspensioner (1290/2006) 37 §, 52 §
2 mom., 65 § 1 och 2 punkten, 82 § 3 mom., 87 § 1 mom., 108 § och 123 § 3 mom. samt
fogas till lagen en ny 147 a § som följer:

37 §

*Invalidpension på basis av pension som
beviljats enligt arbetspensionslagarna för
den offentliga sektorn*

En arbetstagare har rätt till invalidpension enligt denna lag, om han eller hon beviljats invalidpension enligt

- 1) 24 § 1 mom. 2 punkten i lagen om kommunala pensioner,
- 2) 35 § 1 mom. 2 punkten i lagen om statens pensioner, eller
- 3) 6 § i pensionslagen för den evangelisk-lutherska kyrkan eller 13 § i lagen om Folkpensionsanstalten, med tillämpning av 35 § 1 mom. 2 punkten i lagen om statens pensioner.

En arbetstagare har dessutom rätt till invalidpension enligt denna lag, om han eller hon med stöd av 24 § 1 mom. 1 punkten i lagen om kommunala pensioner eller 35 § 1 mom. 1 punkten i lagen om statens pensioner eller, med tillämpning av sistnämnda lagrum, med stöd av 6 § i pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan eller 13 § i lagen om Folkpensionsanstalten har beviljats invalidpension på basis av arbetsoförmåga som börjat medan en anställning inom den offentliga sektorn varade och hans eller hennes intjänade pen-

sion enligt arbetspensionslagarna för den privata sektorn är högst 688,02 euro per månad.

52 §

Ändring av invalidpension till ålderspension

Arbetstagaren har på ansökan rätt till pension som intjänats på grundval av arbete som utförts under tiden för invalidpension när hans eller hennes invalidpension i enlighet med 1 mom. ändras till ålderspension, om arbetstagaren inte längre står i det anställningsförhållande från vilket han eller hon går i ålderspension. Om arbetstagaren arbetar under tiden för invalidpension enligt en annan arbetspensionslag än denna lag eller sedan invalidpension enligt denna lag eller en annan arbetspensionslag upphört, har arbetstagaren rätt till den pension som intjänats på grundval av detta arbete när han eller hon beviljas sådan ålderspension, förtida ålderspension eller uppskjuten ålderspension som nämns i 8 §. Arbetstagaren har rätt till pension som intjänats på grundval av arbete som utförts under tiden för den ovan avsedda invalidpensionen eller sedan den upphört även om han eller hon efter att den tidigare invalidpensionen upphört beviljas ny invalidpen-

sion, på vilken det inte tillämpas vad som i 86 § 2 mom. föreskrivs om fastställande av pension på tidigare grunder.

65 §

Rätten till särskilda tillväxtprocentsatser

Pensionen tillväxer enligt 66—70 §, om
1) arbetstagaren går i ålderspension vid sänkt pensionsålder enligt 8 § 2 mom. från ett anställningsförhållande som omfattas av denna lag,

2) arbetstagaren går i ålderspension vid en ålder enligt 8 § 1 mom. från ett anställningsförhållande som omfattas av denna lag och pensionskassan på grundval av 108 § är behörig att behandla pensionsansökan, eller

82 §

Inkomst som ligger till grund för pension för återstående tid

Har en förmån som avses i 2 mom. 1 punkten på grund av att förvärvsinkomster saknas eller att de har varit låga betalats till ett belopp som motsvarar minimidagpenning, beaktas 523,61 euro i månaden när inkomsten för återstående tid bestäms. Har förmånen på grund av återgång till arbetet betalats till ett belopp som motsvarar minimidagpenning, beaktas den minimidagpenning som har betalats till arbetstagaren när inkomsten för återstående tid bestäms.

87 §

Engångsförhöjning av invalidpension

En engångsförhöjning läggs till arbetstagarens invalidpension från ingången av det kalenderår före vilket det har gått fem kalenderår sedan pensionen började. Förhöjningen läggs inte till, om arbetstagaren har fyllt 56 år. Engångsförhöjning läggs inte till rehabiliteringstillägg.

108 §

Behörig pensionsanstalt

Den behöriga pensionsanstalten enligt denna lag och dess uppgifter bestäms på det sätt som i 106, 107, 107 a, 107 b och 108—111 § i lagen om pension för arbetstagare föreskrivs om avgörande pensionsanstalt inom den privata sektorn och sista pensionsanstalt.

123 §

Återkrav av pension som betalats utan grund

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. tillämpas också om pensionskassan i egenskap av avgörande pensionsanstalt inom den privata sektorn eller sista pensionsanstalt utan grund har betalat ut pension enligt arbetspensionslagarna för den privata sektorn. Om pensionskassan i egenskap av sista pensionsanstalt utan grund har betalat ut pension enligt arbetspensionslagarna för den offentliga sektorn, fattas återkravsbeslutet av berörda pensionsanstalt inom den offentliga sektorn enligt vad som föreskrivs om återkrav i den berörda arbetspensionslagen för den offentliga sektorn. Pensionskassan ger i egenskap av sista pensionsanstalt en beslutsammansättning över de pensioner som ska återkrävas och återkräver beloppet.

147 a §

Konkursbons ansvar för pensionsförsäkringsavgifter

Om en arbetsgivare försätts i konkurs, övergår arbetsgivarens rättigheter och skyldigheter enligt denna lag på konkursboet från den dag då konkursen började. Konkursboet betalar pensionsförsäkringsavgifterna för konkurstiden.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Lagens 37 §, 65 § 1 och 2 punkten, 108 § och 123 § 3 mom. träder dock i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på pensionsansökningar som anhängiggörs nämnda dag el-

ler därefter. I stället för ovan nämnda bestämmelser tillämpas dock motsvarande bestämmelser som gällde innan denna lag trädde i kraft, om en arbetstagare inte har försäkrade arbetsinkomster enligt arbetspensionslagarna efter 2004.

Trots vad som föreskrivs i 108 § tillämpas arrangemanget med sista pensionsanstalt inte, om en pensionsanstalt som omfattas av arrangemanget tillämpar de bestämmelser i arbetspensionslagarna som gällde före den 1 januari 2005 och en annan tillämpar de bestämmelser i arbetspensionslagarna som trädde i kraft den 1 januari 2005 eller därefter, och dessa pensionsanstalter inte kommer överens om att iaktta arrangemanget med sista pensionsanstalt. Detsamma gäller en situation

där en pensionsanstalt inom den privata sektorn är sista pensionsanstalt och en arbetstagare ansöker om invalidpension som på grundval av 52 § 3 mom. beviljas som oavkortad ålderspension i stället för invalidpension. I sådana situationer avgörs pensionsrätten och pensionsbeloppet enligt denna lag av den avgörande pensionsanstalt inom den privata sektorn som avses i 106 § i lagen om pension för arbetstagare.

Beloppen enligt 37 § och 82 § 3 mom. i denna lag motsvarar värdet ett (1,000) år 2004 för den lönekoeficient som avses i 96 § i lagen om pension för arbetstagare.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 14 augusti 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 636

Lag

om ändring av lagen om pension för företagare

Given i Helsingfors den 14 augusti 2009

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 22 december 2006 om pension för företagare (1272/2006) 2 § 1 mom. 2 punkten och
ändras 34 §, 49 § 2 mom., 70 § 4 mom., 75 § 1 mom., 96 §, 107 § 3 mom., 125 § 1 mom. och 146 § 3 mom., av dem 34 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1099/2008, som följer:

34 §

Invalidpension på basis av pension som beviljats enligt arbetspensionslagarna för den offentliga sektorn

En företagare har rätt till invalidpension enligt denna lag, om han eller hon beviljats invalidpension enligt

1) 24 § 1 mom. 2 punkten i lagen om kommunala pensioner (549/2003),

2) 35 § 1 mom. 2 punkten i lagen om statens pensioner (1295/2006), eller

3) 6 § i pensionslagen för den evangelisk-lutherska kyrkan (261/2008) eller 13 § i lagen om Folkpensionsanstalten (731/2001), med tillämpning av 35 § 1 mom. 2 punkten i lagen om statens pensioner.

En företagare har dessutom rätt till invalidpension enligt denna lag, om han eller hon med stöd av 24 § 1 mom. 1 punkten i lagen om kommunala pensioner eller 35 § 1 mom. 1 punkten i lagen om statens pensioner eller, med tillämpning av sistnämnda lagrum, med stöd av 6 § i pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan eller 13 § i lagen om Folkpensionsanstalten har beviljats invalidpension på basis av arbetsoförmåga som börjat medan

en anställning inom den offentliga sektorn varade och hans eller hennes intjänade pension enligt arbetspensionslagarna för den privata sektorn är högst 688,02 euro per månad.

49 §

Ändring av invalidpension till ålderspension

Företagaren har på ansökan rätt till pension som intjänats på grundval av företagareverksamhet som bedrivits under tiden för invalidpension, om hans eller hennes invalidpension i enlighet med 1 mom. ändras till ålderspension. Om företagaren bedriver företagareverksamhet under tiden för invalidpension enligt en annan arbetspensionslag än denna lag eller sedan invalidpension enligt denna lag eller en annan arbetspensionslag upphört, har företagaren rätt till pension som intjänats på grundval av denna företagareverksamhet, om han eller hon beviljas sådan ålderspension, förtida ålderspension eller uppskjuten ålderspension som nämns i 8 §. Företagaren har rätt till pension som intjänats på grundval av företagareverksamhet som bedrivits under tiden för den ovan avsedda invalidpensionen eller se-

dan den upphört även, om han eller hon efter att den tidigare invalidpensionen upphört beviljas ny invalidpension, på vilken det inte tillämpas vad som i 74 § 2 mom. föreskrivs om fastställande av pension på tidigare grunder.

70 §

Inkomst som pension för återstående tid grundar sig på

Har en förmån som avses i 3 mom. 1 punkten på grund av att förvärvsinkomster saknas eller att de har varit låga betalats till ett belopp som motsvarar minimidagpenning, beaktas 523,61 euro i månaden när inkomsten för återstående tid bestäms. Har förmånen på grund av arbete betalats till ett belopp som motsvarar minimidagpenning, beaktas den minimidagpenning som har betalats till företagaren när inkomsten för återstående tid bestäms.

75 §

Engångsförhöjning av invalidpension

En engångsförhöjning läggs till företagarens invalidpension från ingången av det kalenderår före vilket det har gått fem kalenderår sedan pensionen började. Förhöjningen läggs inte till, om företagaren har fyllt 56 år. Engångsförhöjning läggs inte till rehabiliteringstillägg.

96 §

Behörig pensionsanstalt

Den behöriga pensionsanstalten enligt denna lag och dess uppgifter bestäms på det sätt som i 106, 107, 107 a, 107 b och 108—111 § i lagen om pension för arbetstare föreskrivs om avgörande pensionsanstalt inom den privata sektorn och sista pensionsanstalt.

107 §

Återkrav av pension som betalats utan grund

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. tillämpas också om en pensionsanstalt i egenskap av avgörande pensionsanstalt inom den privata sektorn eller sista pensionsanstalt utan grund har betalat ut pension enligt arbetspensionslagarna för den privata sektorn. Om den sista pensionsanstalten utan grund har betalat ut pension enligt arbetspensionslagarna för den offentliga sektorn, fattas återkravsbeslutet av berörda pensionsanstalt inom den offentliga sektorn enligt vad som föreskrivs om återkrav i den berörda arbetspensionslagen för den offentliga sektorn. Den sista pensionsanstalten ger en beslutssammanställning över de pensioner som ska återkrävas och återkräver beloppet.

125 §

Att söka ändring i den sista pensionsanstaltens beslutssammanställning och i det sammanfattande meddelandet om EU-besluten

På en beslutssammanställning som en pensionsanstalt gett i egenskap av sista pensionsanstalt tillämpas vad som i detta kapitel föreskrivs om beslutet. Om en pensionsanstalts beslut ingår i den beslutssammanställning som en pensionsanstalt inom den offentliga sektorn har gett i egenskap av sista pensionsanstalt, söks ändring i beslutssammanställningen och behandlas besvärshandlingen enligt vad som bestäms i pensionslagarna för den offentliga sektorn.

146 §

Tillämpliga bestämmelser

Vid verkställigheten av denna lag tillämpas inte bestämmelserna om tystnadsplikt och utlämnande av uppgifter enligt 30 kap. 1, 3 och 4 § i försäkringsbolagslagen (521/2008), 165, 165 a och 165 c § i lagen om försäkringskas-

sor och 132, 132 a och 132 c § i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Lagens 34 och 96 §, 107 § 3 mom. samt 125 § 1 mom. träder dock i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på pensionsärenden som anhängiggörs nämnda dag eller där-efter. I stället för ovan nämnda bestämmelser tillämpas dock motsvarande bestämmelser som gällde innan denna lag trädde i kraft, om en företagare inte har försäkrade arbetsinkomster enligt arbetspensionslagarna efter 2004. Den 2 § 1 mom. 2 punkt som upphävs ska tillämpas till och med den 31 december 2011.

Trots vad som föreskrivs i 96 § tillämpas arrangemanget med sista pensionsanstalt inte, om en pensionsanstalt som omfattas av arrangemanget tillämpar de bestämmelser i arbetspensionslagarna som gällde före den 1 januari 2005 och en annan tillämpar de bestäm-

melser i arbetspensionslagarna som trädde i kraft den 1 januari 2005 eller därefter, och dessa pensionsanstalter inte kommer överens om att iaktta arrangemanget med sista pensionsanstalt. Detsamma gäller en situation där en pensionsanstalt inom den privata sektorn är sista pensionsanstalt och en företagare ansöker om invalidpension som på grundval av 49 § 3 mom. beviljas som oavkortad ålderspension i stället för invalidpension. I sådana situationer avgörs pensionsrätten och pensionsbeloppet enligt denna lag av den avgörande pensionsanstalt inom den privata sektorn som avses i 106 § i lagen om pension för arbetstagare.

Beloppen enligt 34 § och 70 § 4 mom. i denna lag motsvarar värdet ett (1,000) år 2004 för den lönekoeficient som avses i 96 § i lagen om pension för arbetstagare.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 14 augusti 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 637

Lag

om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare

Given i Helsingfors den 14 augusti 2009

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 22 december 2006 om pension för lantbruksföretagare (1280/2006)
 2 § 1 mom. 2 punkten samt
ändras 48 och 91 § samt 101 § 3 mom., av dem 48 § sådan den lyder delvis ändrad i lag
 1101/2008, som följer:

48 §

*Invalidpension på basis av pension som
 beviljats enligt arbetspensionslagarna för
 den offentliga sektorn*

En lantbruksföretagare har rätt till invalidpension enligt denna lag, om han eller hon beviljats invalidpension enligt

1) 24 § 1 mom. 2 punkten i lagen om kommunala pensioner (549/2003),
 2) 35 § 1 mom. 2 punkten i lagen om statens pensioner (1295/2006), eller

3) 6 § i pensionslagen för den evangelisk-lutherska kyrkan (261/2008) eller 13 § i lagen om Folkpensionsanstalten (731/2001), med tillämpning av 35 § 1 mom. 2 punkten i lagen om statens pensioner.

En lantbruksföretagare har dessutom rätt till invalidpension enligt denna lag, om han eller hon med stöd av 24 § 1 mom. 1 punkten i lagen om kommunala pensioner eller 35 § 1 mom. 1 punkten i lagen om statens pensioner eller, med tillämpning av sistnämnda lagrum, med stöd av 6 § i pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan eller 13 § i lagen om Folkpensionsanstalten har beviljats invalidpension på basis av arbetsoförmåga som börjat medan en anställning inom den offent-

liga sektorn varade och hans eller hennes intjänade pension enligt arbetspensionslagarna för den privata sektorn är högst 688,02 euro per månad.

91 §

Behörig pensionsanstalt

Den behöriga pensionsanstalten enligt denna lag och dess uppgifter bestäms på det sätt som i 106, 107, 107 a, 107 b och 108—111 § i lagen om pension för arbetstagar föreskrivs om avgörande pensionsanstalt inom den privata sektorn och sista pensionsanstalt.

101 §

Återkrav av pension som betalats utan grund

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. tillämpas också om pensionsanstalten i egenskap av avgörande pensionsanstalt inom den privata sektorn eller sista pensionsanstalt utan grund har betalat ut pension enligt arbetspensionslagarna för den privata sektorn. Om den sista pensionsanstalten utan grund har betalat ut pension enligt arbetspensionslagarna för den

offentliga sektorn, fattas återkravsbeslutet av berörda pensionsanstalt inom den offentliga sektorn enligt vad som föreskrivs om återkrav i den berörda arbetspensionslagen för den offentliga sektorn. Den sista pensionsanstalten ger en beslutssammanställning över de pensioner som ska återkrävas och återkräver beloppet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Lagens 48 och 91 § samt 101 § 3 mom. träder dock i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på pensionsärenden som anhängiggörs nämnda dag eller därefter. I stället för ovan nämnda bestämmelser tillämpas dock motsvarande bestämmelser som gällde innan denna lag trädde i kraft, om en lantbruksföretagare inte har försäkrade arbetsinkomster enligt arbetspensionslagarna efter 2004. Den 2 § 1 mom. 2 punkt som upphävs ska tillämpas till och med den 31 december 2011.

Trots vad som föreskrivs i 91 § tillämpas arrangemanget med sista pensionsanstalt inte, om en pensionsanstalt som omfattas av ar-

rangemanget tillämpar de bestämmelser i arbetspensionslagarna som gällde före den 1 januari 2005 och en annan tillämpar de bestämmelser i arbetspensionslagarna som trädde i kraft den 1 januari 2005 eller därefter, och dessa pensionsanstalter inte kommer överens om att iaktta arrangemanget med sista pensionsanstalt. Detsamma gäller en situation där en pensionsanstalt inom den privata sektorn är sista pensionsanstalt och en lantbruksföretagare ansöker om invalidpension som på grundval av 58 § 4 mom. beviljas som oavkortad ålderspension i stället för invalidpension. I sådana situationer avgörs pensionsrätten och pensionsbeloppet enligt denna lag av den avgörande pensionsanstalten inom den privata sektorn som avses i 106 § i lagen om pension för arbetstagare.

Beloppet enligt 48 § i denna lag motsvarar värdet ett (1,000) år 2004 för den lönekoeficient som avses i 96 § i lagen om pension för arbetstagare.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 14 augusti 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 638

Lag

om ändring av lagen om kommunala pensioner

Given i Helsingfors den 14 augusti 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 13 juni 2003 om kommunala pensioner (549/2003) 24 § 1 mom. 3 punkten, 32 § 1 mom., 52 § 4 mom., rubriken för 72 § och 72 § 1 mom., 103—106 §, rubriken för 107 § och 107 § 1 och 3 mom., 136 § 2 mom. och 153 § 4 mom., av dem 32 § 1 mom. och rubriken för 72 § sådana de lyder i lag 713/2004, 52 § 4 mom., 72 § 1 mom. och 103 § sådana de lyder i lag 1188/2003 och i nämnda lag 713/2004, 104—106 §, 107 § 3 mom. och 153 § 4 mom. sådana de lyder i lag 1293/2006 samt 107 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1006/2007, som följer:

24 §

Invalidpension

En anställd har rätt att få invalidpension

3) om han eller hon har beviljats invalidpension enligt en annan pensionslag för den offentliga sektorn eller en pensionslag för den privata sektorn, eller han eller hon, sedan en anställning som omfattas av denna lag upphört, på grundval av ett senare tjänste- eller arbetsavtalsförhållande beviljats invalidpension enligt någon annan än ovan nämnda arbetspensionslag.

lika stor som full invalidpension. Rätt till pension som intjänats under tiden för invalidpension enligt arbetspensionslagarna föreligger på ansökan tidigast från ingången av månaden efter den under vilken 63 års ålder uppnås, om den anställde inte längre är kvar i den anställning från vilken han eller hon avgår med pension, eller från den tidpunkt då sådan ny pension som inte bestäms på tidigare grunder beviljas efter att invalidpensionen upphört.

52 §

Förmåner som berättigar till pension

32 §

Ändring av invalidpension till ålderspension och rätt till ny pension som intjänats under tiden för pension

Invalidpension ändras till ålderspension från ingången av månaden efter den under vilken 63 års ålder uppnås. Härvid ändras delinvalidpensionen till ålderspension som är

Om en pensionstagare är berättigad till pension enligt två eller flera arbetspensionslagar, behandlas och avgörs den del av pensionen som intjänats på basis av de inkomster som nämns i 1—3 mom. av den sista pensionsanstalt som avses i 7 kap. eller, om bestämmelserna om sista pensionsanstalt inte tillämpas, den pensionsanstalt som avses i

RP 73/2009
ShUB 17/2009
RSv 75/2009

106 § i lagen om pension för arbetstagare eller, om den anställde inte har arbetsinkomster som är försäkrade enligt pensionslagar för den privata sektorn, den pensionsanstalt där pensionsskyddet har ordnats på basis av det sista förvärvsarbetet. Ansvar för den pension som intjänats på basis av dessa förmåner fördelas mellan pensionsanstalterna på det sätt som föreskrivs i 178 § i lagen om pension för arbetstagare.

72 §

Engångsförhöjning av invalidpension

En engångsförhöjning läggs till invalidpensionen från ingången av det kalenderår före vilket det har gått fem kalenderår sedan pensionen började. Förhöjningen bestäms enligt den anställdes ålder vid ingången av året för förhöjningen så att förhöjningsprocenten är 21 när den anställde är i åldern 24—26 år. Förhöjningsprocenten sjunker för varje levnadsår med 0,7 procentenheter. Förhöjningen läggs inte till, om den anställde har fyllt 56 år. Engångsförhöjningen läggs inte till rehabiliteringstillägget.

103 §

Arrangemanget med sista pensionsanstalt

Om en anställd har omfattats av pensionskydd såväl enligt denna lag som enligt en annan arbetspensionslag för den offentliga sektorn eller en arbetspensionslag för den privata sektorn, får den anställde en beslutssammanställning över pensionsskyddet enligt de ovan nämnda arbetspensionslagarna. Den pensionsanstalt som ger beslutssammanställningen (*sista pensionsanstalt*) betalar också de pensioner som avses i sammanställningen och sköter övriga uppgifter i anslutning till pensionerna. Den sista pensionsanstalten avgör och betalar dessutom en förmån som intjänats enligt lagen om pensionsersättning som skall betalas av statens medel för tiden för vård av barn under tre år eller för tiden för studier.

Om den anställdes arbetsinkomster under de två senaste kalenderåren varit försäkrade

till det största beloppet med stöd av Finlands Banks pensionsstadga, lagen om ortodoxa kyrkan, Ålands landskapslagar eller en annan sådan pensionsförfattning vid vars verkställighet man inte iakttar arrangemanget med sista pensionsanstalt enligt 1 mom., avgör den kommunala pensionsanstalten pensionsärendet särskilt för sin del.

104 §

Den kommunala pensionsanstalten som sista pensionsanstalt

Den kommunala pensionsanstalten är sista pensionsanstalt, om den anställde har arbetsinkomster som omfattas av denna lag till ett större belopp än sammanlagt enligt en annan pensionslag för den offentliga sektorn eller enligt alla pensionslagar för den privata sektorn under de två senaste kalenderåren.

Oberoende av arbetsinkomsternas belopp är den kommunala pensionsanstalten sista pensionsanstalt vid behandlingen av ett ålders- eller familjepensionsärende, om

1) den anställdes pensionsskydd enligt ett tjänste- eller arbetsavtalsförhållande när pensionsansökan blir anhängig har ordnats endast enligt denna lag eller den anställde har bevarat sin rätt till tilläggspensionsandel eller till en individuell eller yrkesbaserad pensionsålder enligt denna lag eller någon annan pensionslag för den offentliga sektorn på basis av en fortlöpande anställning som omfattas av denna lag,

2) förmånslätarens pensionsskydd enligt ett tjänste- eller arbetsavtalsförhållande vid tidpunkten för pensionsfallet har ordnats endast enligt denna lag eller förmånslätarens har bevarat sin rätt till tilläggspensionsandel eller till en individuell eller yrkesbaserad pensionsålder enligt denna lag eller någon annan pensionslag för den offentliga sektorn på basis av en fortlöpande anställning som omfattas av denna lag.

Oberoende av arbetsinkomsternas belopp är den kommunala pensionsanstalten sista pensionsanstalt vid behandlingen av ett invalidpensionsärende, om den anställdes pensionsskydd enligt ett tjänste- eller arbetsavtalsförhållande vid tidpunkten för pensionsfallet har ordnats enligt denna lag eller den

anställda har bevarat sin rätt till tilläggspensionsandel eller till individuell eller yrkesbaserad pensionsålder enligt denna lag på basis av en fortlöpande anställning som omfattas av denna lag.

Om en anställd som haft anställning både enligt denna lag och enligt en annan arbetspensionslag för den offentliga sektorn eller en arbetspensionslag för den privata sektorn ansöker om deltidspension från samma tidpunkt enligt två eller flera pensionslagar, avgör den kommunala pensionsanstalten deltidspensionen särskilt för sin del.

105 §

Förhandlingsskyldighet

Om den kommunala pensionsanstalten i egenskap av sådan sista pensionsanstalt som avses i detta kapitel avgör rätten till invalidpension med stöd av 24 § 1 mom. 1 punkten och om den intjänade pensionen enligt arbetspensionslagarna för den privata sektorn är större än 688,02 euro per månad, ska den kommunala pensionsanstalten före beslutet begära att den avgörande pensionsanstalt inom den privata sektorn som avses i 106 § i lagen om pension för arbetstagare ger en bedömning av pensionssökandens arbetsförmåga. Om den kommunala pensionsanstalten och pensionsanstalten inom den privata sektorn då är oeniga om bedömningen av pensionssökandens arbetsförmåga, avgör båda pensionsärendet var för sig.

106 §

Den kommunala pensionsanstalten som sista pensionsanstalt vid beviljande av ny pension

Den kommunala pensionsanstalten är sista pensionsanstalt, om den betalar ut ålders-, invalid-, arbetslöhets- eller deltidspension eller har betalat invalidpension, rehabiliteringsstöd eller rehabiliteringspenning och

- 1) ålderspensionstagaren beviljas ny ålderspension,
- 2) pensionen ändras till ålderspension,
- 3) rehabiliteringsstödtagaren ansöker om fortsättningspension,
- 4) den som lyft invalidpension eller rehabi-

literingsstöd eller rehabiliteringspenning beviljas ny pension på tidigare grunder,

5) den som lyfter arbetslöhetspension ansöker om invalidpension, eller

6) familjepension söks efter en förmånslätare som lyft pension.

En ansökan om invalidpension från en anställd som får deltidspension avgörs dock av den pensionsanstalt i vilken deltidarbetet är försäkrat.

107 §

Närmare bestämmelser om sista pensionsanstalt och möjlighet till överenskommelse

Närmare bestämmelser om hur den sista pensionsanstalten enligt 103—106 § bestäms och dess uppgifter utfärdas genom förordning av finansministeriet. Genom förordning av finansministeriet föreskrivs det också närmare om hur granskningstiden för arbetsinkomsterna under de två sista kalenderåren bestäms enligt 104 § 1 mom. Genom förordning av finansministeriet kan det också föreskrivas om en kortare granskningstid för arbetsinkomsterna än de två sista kalenderåren, om det finns arbetsinkomster för en kortare granskningstid än två år.

Om det med avseende på behandlingen av ett pensionsärende är ändamålsenligt, kan pensionsanstalterna i enskilda fall komma överens om att arrangemanget med sista pensionsanstalt iaktas i en situation där det inte ska iaktas enligt lagens bestämmelser eller att sista pensionsanstaltens uppgifter sköts av en annan pensionsanstalt än den sista pensionsanstalt som bestäms på grundval av lagen eller att arrangemanget med sista pensionsanstalt inte ska iaktas i pensionsärendet. Pensionssökanden ska då underrättas om vilken pensionsanstalt som sköter hans eller hennes pensionsärende.

136 §

Den sista pensionsanstaltens kostnader

Om en pensionsanstalt som avses i 103 § i egenskap av sista pensionsanstalt har betalat

ut pension enligt denna lag, ska den få ersättning för dessa pensionskostnader jämte ränta enligt vad som bestäms i 1 mom.

153 §

Sökande av ändring

På en beslutssammanställning som den kommunala pensionsanstalten har givit i egenskap av sådan sista pensionsanstalt som avses i 7 kap. tillämpas vad som i detta kapitel föreskrivs om beslut. Om den kommunala pensionsanstaltens beslut ingår i en beslutssammanställning som en annan pensionsanstalt givit i egenskap av sådan sista pensionsanstalt som avses i 103 §, söks ändring och behandlas besvärshandlingen enligt vad som föreskrivs i en annan pensionslag för den offentliga sektorn eller i en pensionslag för den privata sektorn. I sådana fall ska den andra pensionsanstalten inom den offentliga sektorn eller pensionsanstalten inom den privata sektorn inhämta yttrande om besvaren av den kommunala pensionsanstalten till den del besvaren gäller pensionsskydd enligt denna lag. Yttrande inhämtas inte om besvaren enbart gäller bedömning av arbetsförmågan.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Lagens 24 § 1 mom. 3 punkt, 52 § 4 mom., 103—106 §, rubriken för 107 § och 107 §

Helsingfors den 14 augusti 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

1 och 3 mom., 136 § 2 mom. och 153 § 4 mom. träder dock i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på pensionsansökningar som anhängiggörs nämnda dag eller därefter. I stället för ovan nämnda bestämmelser tillämpas dock motsvarande bestämmelser som gällde innan denna lag trädde i kraft, om en anställd inte har arbetsinkomster enligt arbetspensionslagarna efter 2004.

Trots vad som föreskrivs i 103 § tillämpas arrangemanget med sista pensionsanstalt inte, om en pensionsanstalt som omfattas av arrangemanget tillämpar de bestämmelser i arbetspensionslagarna som gällde före den 1 januari 2005 och en annan tillämpar de bestämmelser i arbetspensionslagarna som trädde i kraft vid ingången av 2005 eller därefter, om inte dessa pensionsanstalter kommer överens om att iaktta arrangemanget med sista pensionsanstalt. Detsamma gäller en situation där en pensionsanstalt inom den privata sektorn är sista pensionsanstalt och en anställd ansöker om invalidpension som på grundval av 32 § 2 mom. beviljas som ålderspension i stället för invalidpension.

Beloppet enligt 105 § i denna lag motsvarar värdet ett (1,000) år 2004 för den lönekoeficient som avses i 96 § i lagen om pension för arbetstagare.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 639

L a g

om ändring av lagen om statens pensioner

Given i Helsingfors den 14 augusti 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 22 december 2006 om statens pensioner (1295/2006) 36 §, 50 §
2 mom., 63 § 3 mom., 71 § 2 mom., 109—112 och 114 § samt 163 § 1 mom. som följer:

36 §

*Invalidpension på basis av pension som
beviljats enligt någon annan arbets-
pensionslag*

En arbetstagare ha rätt till invalidpension, om han eller hon beviljats invalidpension enligt någon annan pensionslag för den offentliga sektorn eller en pensionslag för den privata sektorn, eller han eller hon, sedan en anställning som omfattas av denna lag upphört, på grundval av ett senare tjänste- eller arbetsavtalsförhållande beviljats invalidpension enligt någon annan än ovan nämnda arbetspensionslag. I sådana fall beviljas invalidpension enligt denna lag som full pension eller delinvalidpension, beroende på hur den pension som utgör grunden för pensionen är beviljad.

med 1 mom. ändras till ålderspension. Om arbetstagaren arbetar under tiden för invalidpension enligt en annan arbetspensionslag än denna lag eller sedan invalidpension enligt denna lag eller en annan arbetspensionslag upphört, har arbetstagaren rätt till den pension som intjänats på grundval av detta arbete när han eller hon beviljas sådan ålderspension, förtida ålderspension eller uppskjuten ålderspension som nämns i 8 §. Arbetstagaren har rätt till pension som intjänats under tiden för ovan avsedda invalidpension eller sedan den upphört även om han eller hon efter det att den tidigare invalidpensionen upphört beviljas ny invalidpension, på vilken det inte tillämpas vad som i 67 § 2 mom. föreskrivs om fastställande av pension på tidigare grunder.

50 §

*Ändring av invalidpension till ålderspension
och rätt till ny pension som intjänats under
tiden för invalidpension*

Arbetstagaren har på ansökan rätt till pension som intjänats på grundval av arbete som utförts under tiden för invalidpension, om hans eller hennes invalidpension i enlighet

63 §

*Inkomst som ligger till grund för pension för
återstående tid*

Har en förmån som avses i 2 mom. 1 punkten på grund av att förvärvsinkomster saknas eller att de har varit låga betalats till ett belopp som motsvarar minimidagpenning, beaktas 523,61 euro i månaden när inkom-

sten för återstående tid bestäms. Har förmånen på grund av återgång till arbetet betalats till ett belopp som motsvarar minimidagpenning, beaktas den minimidagpenning som har betalats till arbetstagaren när inkomsten för återstående tid bestäms.

71 §

Engångsförhöjning av invalidpension

Engångsförhöjningen räknas ut på basis av den pension som beviljats arbetstagaren enligt denna lag. Förhöjningen bestäms enligt arbetstagarens ålder vid ingången av året för förhöjningen så att förhöjningen är 21 procent, om arbetstagaren vid ingången av året för förhöjningen är 24—26 år. Förhöjningsprocenten sjunker för varje levnadsår med 0,7 procentenheter. Förhöjningen läggs inte till om arbetstagaren vid ingången av året för förhöjningen har fyllt 56 år. Engångsförhöjningen läggs inte till rehabiliteringstillägget.

109 §

Arrangemanget med sista pensionsanstalt

Om en arbetstagare har omfattats av pensionsskydd såväl enligt denna lag som enligt en annan arbetspensionslag för den offentliga sektorn eller en arbetspensionslag för den privata sektorn, får arbetstagaren en beslutssammanställning över sitt pensionsskydd enligt de ovan nämnda arbetspensionslagarna. Den pensionsanstalt som ger beslutssammanställningen (*sista pensionsanstalt*) betalar också de pensioner som avses i beslutssammanställningen och sköter övriga uppgifter i anslutning till pensionerna. Den sista pensionsanstalten avgör och betalar dessutom en förmån som intjänats enligt lagen om pensionsersättning som skall betalas av statens medel för tiden för vård av barn under tre år eller för tiden för studier.

Om arbetstagarens arbetsinkomster under de två senaste kalenderåren varit försäkrade till det största beloppet med stöd av Finlands Banks pensionsstadga, lagen om ortodoxa kyrkan, Ålands landskapslagar eller en annan

sådan pensionsförfattning vid vars verkställighet man inte iakttar arrangemanget med sista pensionsanstalt enligt 1 mom., avgör Statskontoret pensionsärendet särskilt för sin del.

110 §

Statskontoret som sista pensionsanstalt

Statskontoret är sista pensionsanstalt, om arbetstagaren har arbetsinkomster som omfattas av denna lag till ett större belopp än sammanlagt enligt en annan pensionslag för den offentliga sektorn eller enligt alla pensionslagar för den privata sektorn under de två sista kalenderåren.

Oberoende av arbetsinkomsternas belopp är Statskontoret sista pensionsanstalt vid behandlingen av ett ålders- eller familjepensionsärende, om

1) arbetstagarens pensionsskydd enligt ett tjänste- eller arbetsavtalsförhållande när pensionsansökan blir anhängig har ordnats endast enligt denna lag eller arbetstagaren har bevarat sin rätt till tilläggs pensionsandel eller till en individuell pensionsålder eller specialpensionsålder enligt denna lag eller någon annan pensionslag för den offentliga sektorn på basis av en fortlöpande anställning som omfattas av denna lag,

2) förmånslåtarens pensionsskydd enligt ett tjänste- eller arbetsavtalsförhållande vid tidpunkten för pensionsfallet har ordnats endast enligt denna lag eller förmånslåtarens har bevarat sin rätt till tilläggs pensionsandel eller till en individuell pensionsålder eller specialpensionsålder enligt denna lag eller någon annan pensionslag för den offentliga sektorn på basis av en fortlöpande anställning som omfattas denna lag.

Oberoende av arbetsinkomsternas belopp är Statskontoret sista pensionsanstalt vid behandlingen av ett invalidpensionsärende, om arbetstagarens pensionsskydd enligt ett tjänste- eller arbetsavtalsförhållande vid tidpunkten för pensionsfallet har ordnats enligt denna lag eller arbetstagaren har bevarat sin rätt till tilläggs pensionsandel eller till individuell pensionsålder eller specialpensionsålder enligt denna lag på basis av en fortlöpande anställning som omfattas av denna lag.

Om en arbetstagare som haft anställning både enligt denna lag och enligt en annan arbetspensionslag för den offentliga sektorn eller en arbetspensionslag för den privata sektorn ansöker om deltidspension från samma tidpunkt enligt två eller flera pensionslagar, avgör Statskontoret deltidspensionen särskilt för sin del.

111 §

Förhandlingsskyldighet

Om Statskontoret i egenskap av sådan sista pensionsanstalt som avses i detta kapitel avgör rätten till invalidpension med stöd av 35 § 1 mom. 1 punkten och om det pensionsbelopp som intjänats enligt arbetspensionslagarna för den privata sektorn är större än 688,02 euro per månad, ska Statskontoret före sitt beslut begära att den avgörande pensionsanstalt inom den privata sektorn som avses i 106 § i lagen om pension för arbetstagare ger en bedömning av pensionssökandens arbetsförmåga.

Om Statskontoret och pensionsanstalten inom den privata sektorn då är oeniga om bedömningen av arbetstagarens arbetsförmåga, avgör de pensionsärendet var för sig.

112 §

Statskontoret som sista pensionsanstalt vid beviljande av ny pension

Statskontoret är sista pensionsanstalt om det betalar ålders-, invalid- eller deltidspension eller har betalat invalidpension, rehabiliteringsstöd eller rehabiliteringspenning och

- 1) ålderspensionstagaren beviljas ny ålderspension,
- 2) pensionen ändras till ålderspension,
- 3) rehabiliteringsstödtagaren ansöker om fortsättningspension,
- 4) den som lyft invalidpension eller rehabiliteringsstöd eller rehabiliteringspenning beviljas ny pension på tidigare grunder, eller
- 5) familjepension söks efter en förmånsårtare som lyft pension.

En ansökan om invalidpension från en arbetstagare som får deltidspension avgörs dock av den pensionsanstalt i vilken deltidarbetet är försäkrat.

114 §

Närmare bestämmelser om sista pensionsanstalt och möjlighet till överenskommelse

Om det med avseende på behandlingen av ett pensionsärende är ändamålsenligt, kan pensionsanstalterna i enskilda fall komma överens om att arrangemanget med sista pensionsanstalt iaktas i en situation där det inte ska iaktas enligt lagens bestämmelser eller att sista pensionsanstaltens uppgifter sköts av en annan pensionsanstalt än den sista pensionsanstalt som bestäms på grundval av lagen eller att arrangemanget med sista pensionsanstalt inte ska iaktas i pensionsärendet. Pensionssökanden ska då underrättas om vilken pensionsanstalt som sköter hans eller hennes pensionsärende.

Om det är oklart vilken pensionsanstalt som enligt bestämmelserna i detta kapitel är behörig att behandla en pensionsansökan, avgör Pensionsskyddscentralen ärendet på begäran av en pensionsanstalt. Pensionsskyddscentralens beslut i ett sådant ärende får inte överklagas.

Närmare bestämmelser om hur den sista pensionsanstalten enligt 109—112 § bestäms och dess uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet föreskrivs det också närmare om hur granskningstiden för arbetsinkomsterna under två kalenderår bestäms enligt 110 § 1 mom. Genom förordning av statsrådet kan det också föreskrivas om en kortare granskningstid för arbetsinkomsterna än två år när det finns arbetsinkomster för en granskningstid som är kortare än två år.

163 §

Att söka ändring i den sista pensionsanstaltens beslutssammanställning och i det sammanfattande meddelandet om EU-beslut

På en beslutssammanställning som Statskontoret gett i egenskap av sista pensionsanstalt enligt 7 kap. tillämpas vad som i detta kapitel föreskrivs om beslut. Om Statskontorets beslut ingår i den beslutssammanställning som en annan pensionsanstalt gett i egenskap av sista pensionsanstalt enligt

109 §, får det överklagas och besvärshandlingen behandlas enligt vad som föreskrivs i någon annan pensionslag för den offentliga sektorn eller i en pensionslag för den privata sektorn. I sådana fall ska en annan pensionsanstalt inom den offentliga sektorn eller en pensionsanstalt inom den privata sektorn inhämta yttrande om besvären av Statskontoret till den del besvären gäller pensionskydd enligt denna lag. Yttrande inhämtas inte om besvären enbart gäller bedömning av arbetsförmågan.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Lagens 36, 109—112 och 114 § samt 163 § 1 mom. träder dock i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på pensionsansökningar som anhängiggörs nämnda dag eller därefter. I stället för ovan nämnda bestämmelser tillämpas dock motsvarande bestämmelser som gällde innan denna lag trädde i kraft, om en arbetstagare inte har arbetsinkomster enligt arbetspensionslagarna efter 2004.

Helsingfors den 14 augusti 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Trots vad som föreskrivs i 109 § tillämpas arrangemanget med sista pensionsanstalt inte, om en pensionsanstalt som omfattas av arrangemanget tillämpar de bestämmelser i arbetspensionslagarna som gällde före den 1 januari 2005 och en annan tillämpar de bestämmelser i arbetspensionslagarna som trädde i kraft vid ingången av 2005 eller därefter, om inte dessa pensionsanstalter kommer överens om att iaktta arrangemanget med sista pensionsanstalt. Detsamma gäller en situation där en pensionsanstalt inom den privata sektorn är sista pensionsanstalt och en arbetstagare ansöker om invalidpension som på grundval av 50 § 3 mom. beviljas som ålderspension i stället för invalidpension.

Beloppet enligt 111 § i denna lag motsvarar värdet ett (1,000) år 2004 för den lönekoeficient som avses i 96 § i lagen om pension för arbetstagare.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 640

L a g**om ändring av pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan**

Given i Helsingfors den 14 augusti 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan av den 18 april 2008 (261/2008) 19—22 och 24 § som följer:

19 §

Arrangemanget med sista pensionsanstalt

Om en arbetstagare har omfattats av pensionskydd såväl enligt denna lag som enligt en annan arbetspensionslag för den offentliga sektorn eller en arbetspensionslag för den privata sektorn, får arbetstagaren en beslutssammanställning över sitt pensionskydd enligt de ovan nämnda arbetspensionslagarna. Den pensionsanstalt som ger beslutssammanställningen (*sista pensionsanstalt*) betalar också de pensioner som avses i beslutssammanställningen och sköter övriga uppgifter i anslutning till pensionerna. Den sista pensionsanstalten avgör och betalar dessutom en förmån som intjänats enligt lagen om pensionsersättning som skall betalas av statens medel för tiden för vård av barn under tre år eller för tiden för studier (644/2003).

Om arbetstagarens arbetsinkomster under de två senaste kalenderåren har varit försäkrade till det största beloppet med stöd av Finlands Banks pensionsstadga, lagen om ortodoxa kyrkan (985/2006), Ålands landskapslagar eller en annan sådan pensionsförfattning vid vars verkställighet man inte iakttar arrangemanget med sista pensionsanstalt en-

ligt 1 mom., avgör Kyrkans centralfond pensionsärendet särskilt för sin del.

20 §

Kyrkans centralfond som sista pensionsanstalt

Kyrkans centralfond är sista pensionsanstalt, om arbetstagaren har arbetsinkomster som omfattas av denna lag till ett större belopp än sammanlagt enligt en annan pensionslag för den offentliga sektorn eller enligt alla pensionslagar för den privata sektorn under de två sista kalenderåren.

Oberoende av arbetsinkomsternas belopp är Kyrkans centralfond sista pensionsanstalt vid behandlingen av ett ålders- eller familjepensionsärende, om

1) arbetstagarens pensionskydd enligt ett tjänste- eller arbetsavtalsförhållande när pensionsansökan blir anhängig har ordnats endast enligt denna lag eller arbetstagaren har bevarat sin rätt till tilläggs pensionsandel eller till en individuell pensionsålder eller specialpensionsålder enligt denna lag eller någon annan pensionslag för den offentliga sektorn på basis av en fortlöpande anställning som omfattas av denna lag,

2) förmånslåtarens pensionsskydd enligt ett tjänste- eller arbetsavtalsförhållande vid tidpunkten för pensionsfallet har ordnats endast enligt denna lag eller förmånslåtarens har bevarat sin rätt till tilläggs pensionsandel eller till en individuell pensionsålder eller specialpensionsålder enligt denna lag eller någon annan pensionslag för den offentliga sektorn på basis av en fortlöpande anställning som omfattas av denna lag.

Oberoende av arbetsinkomsternas belopp är Kyrkans centralfond sista pensionsanstalt vid behandlingen av ett invalidpensionsärende, om arbetstagarens pensionsskydd enligt ett tjänste- eller arbetsavtalsförhållande vid tidpunkten för pensionsfallet har ordnats enligt denna lag eller arbetstagaren har bevarat sin rätt till tilläggs pensionsandel eller till en individuell pensionsålder eller specialpensionsålder enligt denna lag på basis av en fortlöpande anställning som omfattas av denna lag.

Om en arbetstagare som haft anställning både enligt denna lag och enligt en annan arbetspensionslag för den offentliga sektorn eller en arbetspensionslag för den privata sektorn ansöker om deltidspension från samma tidpunkt enligt två eller flera pensionslagar, avgör Kyrkans centralfond deltidspensionen särskilt för sin del.

21 §

Förhandlingsskyldighet

Om Kyrkans centralfond i egenskap av sådan sista pensionsanstalt som avses i detta kapitel avgör rätten till invalidpension med stöd av 35 § 1 mom. 1 punkten i lagen om statens pensioner och om det pensionsbelopp som intjänats enligt arbetspensionslagarna för den privata sektorn överstiger 688,02 euro per månad, ska Kyrkans centralfond före sitt beslut begära att den avgörande pensionsanstalt inom den privata sektorn som avses i 106 § i lagen om pension för arbetstagare ger en bedömning av pensionssökandens arbetsförmåga. Om Kyrkans centralfond och pensionsanstalten inom den privata sektorn då är oeniga om bedömningen av pensionssökandens arbetsförmåga, avgör de pensionsärendet var för sig.

22 §

Kyrkans centralfond som sista pensionsanstalt vid beviljande av ny pension

Kyrkans centralfond är sista pensionsanstalt, om den betalar ålders-, invalid- eller deltidspension eller har betalat invalidpension, rehabiliteringsstöd eller rehabiliteringspenning och

- 1) ålderspensionstagaren beviljas ny ålderspension,
- 2) pensionen ändras till ålderspension,
- 3) rehabiliteringsstödtagaren ansöker om fortsättningspension,
- 4) den som lyft invalidpension eller rehabiliteringsstöd eller rehabiliteringspenning beviljas ny pension på tidigare grunder, eller
- 5) familjepension söks efter en förmånslåtare som lyft pension.

En ansökan om invalidpension från en arbetstagare som får deltidspension avgörs dock av den pensionsanstalt i vilken deltidarbetet är försäkrat.

24 §

Närmare bestämmelser om sista pensionsanstalt och möjlighet till överenskommelse

Närmare bestämmelser om hur den sista pensionsanstalten enligt 19—22 § bestäms och dess uppgifter meddelas genom förordning av statsrådet som utfärdas med stöd av lagen om statens pensioner. Genom förordning av statsrådet föreskrivs det också närmare om hur granskningstiden för arbetsinkomsterna under de två sista kalenderåren bestäms enligt 19 § 2 mom. och 20 § 1 mom. Genom förordning av statsrådet kan det också föreskrivas om en kortare granskningstid för arbetsinkomsterna än de två sista kalenderåren, om det finns arbetsinkomster för en granskningstid som är kortare än två år.

Om det är oklart vilken pensionsanstalt som enligt bestämmelserna i detta kapitel är behörig att behandla en pensionsansökan, avgör Pensionsskyddscentralen ärendet på begäran av en pensionsanstalt.

Om det med avseende på behandlingen av ett pensionsärende är ändamålsenligt, kan pensionsanstalterna i enskilda fall komma

överens om att arrangemanget med sista pensionsanstalt iakttas i en situation där det inte ska iakttas enligt lagens bestämmelser eller att sista pensionsanstaltens uppgifter sköts av en annan pensionsanstalt än den sista pensionsanstalt som bestäms på grundval av lagen eller att arrangemanget med sista pensionsanstalt inte ska iakttas i pensionsärendet. Pensionssökanden ska då underrättas om vilken pensionsanstalt som sköter hans eller hennes pensionsärende.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på pensionsansökningar som anhängiggörs nämnda dag eller därefter. I stället för ovan nämnda bestämmelser, tillämpas dock motsvarande bestämmelser som gällde innan denna lag trädde i kraft, om en arbetstagare inte har arbetsinkomster enligt arbetspensionslagarna efter 2004.

Trots vad som föreskrivs i 19 § tillämpas arrangemanget med sista pensionsanstalt inte,

om en pensionsanstalt som omfattas av arrangemanget tillämpar de bestämmelser i arbetspensionslagarna som gällde före den 1 januari 2005 och en annan tillämpar de bestämmelser i arbetspensionslagarna som trädde i kraft vid ingången av 2005 eller därefter, om inte dessa pensionsanstalter kommer överens om att iakttas arrangemanget med sista pensionsanstalt. Detsamma gäller en situation där en pensionsanstalt inom den privata sektorn är sista pensionsanstalt och en arbetstagare ansöker om invalidpension som på grundval av 50 § 3 mom. i lagen om statens pensioner beviljas som ålderspension i stället för invalidpension.

Beloppet enligt 21 § i denna lag motsvarar värdet ett (1,000) år 2004 för den lönekoeficient som avses i 96 § i lagen om pension för arbetstagare.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 14 augusti 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 626—640, 5¹/₂ ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2009

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663